

ЗАКОН ЗА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

(Обн., ДВ, бр. 64 от 07.08.2007 г.)

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Този закон урежда устройството и принципите на дейността на органите на съдебната система и взаимодействието помежду им, както и взаимодействието между органите на съдебната власт и органите на законодателната и на изпълнителната власт.

Чл. 2. Органите на съдебната власт се ръководят от Конституцията и от принципите, установени в този закон.

Чл. 3. При постановяване на своите актове съдиите, прокурорите и следователите се основават на закона и на събраните по делото доказателства.

Чл. 4. Органите на съдебната власт изпълняват функциите си безпристрастно.

Чл. 5. (1) Гражданите и юридическите лица имат право на информация за работата на съдебната власт.

(2) Органите на съдебната власт са длъжни да осигуряват откритост, достъпност и прозрачност на действията си по реда на този закон и на процесуалните закони.

(3) Органите на съдебната власт осъществяват взаимодействие с органите на законодателната и изпълнителната власт за всестранна и пълна защита правата на гражданите и юридическите лица и реализиране на наказателната политика на държавата.

Чл. 6. При осъществяване на дейността си съдиите, прокурорите и следователите са политически неутрални.

Чл. 7. (1) Всеки има право на справедлив и публичен процес в разумен срок и от независим и безпристрастен съд.

(2) Гражданите и юридическите лица имат право на съдебна защита, която не може да им бъде отказана.

(3) При условия и по ред, определени със закон, гражданите могат да получат правна помощ, която се финансира от държавата.

Чл. 8. (1) Органите на съдебната власт прилагат законите точно и еднакво спрямо всички лица и случаи, за които се отнасят.

(2) При осъществяване на функциите на съдебната власт, както и при заемане на длъжности в органите на съдебната власт, не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние.

Чл. 9. (1) Разпределението на делата и преписките в органите на съдебната власт се извършва на принципа на случайния подбор чрез електронно разпределение съобразно поредността на постъпването им.

(2) Принципът на случайния подбор при разпределението на делата в съдилищата се прилага в рамките на колегиите или отделенията, а в прокуратурата - в рамките на отделите.

Чл. 10. (1) Съдебното производство по граждански и наказателни дела е триинстанционно - първоинстанционно, въззивно и касационно, освен ако в закон е предвидено друго.

(2) Съдебното производство по административни дела е двуинстанционно - първоинстанционно и касационно.

(3) Влезлите в сила съдебни актове се отменят само в предвидените със закон случаи.

Чл. 11. (1) По-горната инстанция извършва контрол на актовете на по-долната инстанция само в случаите и по реда, предвидени в закон.

(2) Един и същ съдия не може да участва в разглеждането на делото в различни инстанции.

Чл. 12. (1) Органите на съдебната власт са длъжни да разглеждат и разрешават в съответствие със закона всяко подадено до тях искане.

(2) Сроковете, определени в процесуалните закони, които се отнасят до осъществяване на правомощия на съдии, прокурори и следователи, са задължителни за тях, но не засягат правата на страните в процеса.

Чл. 13. Производствата пред органите на съдебната власт се водят на български език.

Чл. 14. (1) Протоколите се изготвят на български език.

(2) В случаите, когато думи или изрази на чужд език имат особено значение за делото, може да се позволи вписването им в протокола.

Чл. 15. Когато прецени, че закон противоречи на Конституцията на Република България, съдът уведомява Върховния касационен съд или Върховния административен съд, а прокурорите и следователите - главния прокурор.

Глава втора

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Раздел I

Правно положение и състав на Висшия съдебен съвет

Чл. 16. (1) Висшият съдебен съвет е постоянно действащ орган, който представлява съдебната власт и осигурява нейната независимост. Той определя състава и организацията на работа на съдебната власт и осъществява управление на дейността ѝ, без да засяга независимостта на нейните органи.

(2) Висшият съдебен съвет е юридическо лице със седалище София. Той се представлява от един от изборните му членове, определен с решение на Висшия съдебен съвет.

(3) Висшият съдебен съвет има кръгъл печат с изображение на герба на Република България и с изписани думите "Република България. Висш съдебен съвет".

Чл. 17. (1) Народното събрание избира членове на Висшия съдебен съвет измежду съдии, прокурори, следователи, хабилитирани учени по правни науки, адвокати или други юристи.

(2) Органите на съдебната власт избират от своя състав членове на Висшия съдебен съвет, като съдиите избират шестима, прокурорите - четирима, и следователите - един.

Чл. 18. (1) Изборен член на Висшия съдебен съвет не може да:

1. е народен представител, кмет или общински съветник;
2. заема длъжност в държавни или общински органи;
3. упражнява търговска дейност или да е съдружник, управител или да участва в надзорни, управителни съвети или съвети на директорите или в контролни органи на търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел, които осъществяват стопанска дейност;

4. получава възнаграждение за извършване на дейност по договор или по служебно правоотношение с държавна или обществена организация, търговско дружество, кооперация, юридическо лице с нестопанска цел, физическо лице или едноличен търговец, с изключение на научна и преподавателска дейност или за упражняване на авторски права;

5. упражнява свободна професия или друга платена професионална дейност;

6. членува в политически партии или коалиции, в организации с политически цели, да извършва политическа дейност, както и да членува в организации или да извършва дейности, които засягат независимостта му;

7. членува в синдикални организации извън системата на съдебната власт;

8. е осъждан за извършено престъпление, независимо от реабилитацията, както и да е освобождаван от наказателна отговорност за умишлено престъпление;

9. е съпруг, роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство - до трета степен включително или във фактическо съпружеско съжителство с друг член на Висшия съдебен съвет, с административен ръководител на орган на съдебната власт или с министъра на правосъдието.

(2) Изборен член се освобождава от Висшия съдебен съвет, ако в едномесечен срок от избора не освободи длъжността или не преустанови дейността по ал. 1.

Чл. 19. Народното събрание и органите на съдебната власт избират членове на Висшия съдебен съвет до един месец преди изтичането на мандата на изборните членове.

Чл. 20. (1) Изборът на член на Висшия съдебен съвет от квотата на съдиите и прокурорите се провежда на отделни делегатски събрания на съдиите и прокурорите при представителство един делегат на 10 души. При остатък, по-малък от 5 души, делегат не се избира.

(2) Изборът на член на Висшия съдебен съвет от квотата на следователите се провежда на общо събрание, в което участват всички следователи в Република България.

Чл. 21. (1) Върховният касационен съд, Върховният административен съд, Върховната касационна прокуратура, Върховната административна

прокуратура, апелативните съдилища, апелативните прокуратури и административните съдилища избират делегати на отделни събрания.

(2) Съдиите и прокурорите от района на съответния окръжен съд избират делегати на отделни събрания.

(3) Съдиите от военните съдилища избират делегати на общо събрание от всички военни съдилища.

(4) Прокурорите и следователите от военните прокуратури избират делегати на общо събрание на всички военни прокурори и военни следователи.

Чл. 22. (1) Събранието за избор на делегати се свиква с писмена покана от ръководителя на съответния орган на съдебната власт или по искане на една пета от членовете на Висшия съдебен съвет до два месеца преди изтичането на мандата на изборните членове на Висшия съдебен съвет. В поканата за свикване на събранието се посочват датата, мястото и часът на провеждането му.

(2) Когато събранието не се свика от лицата по ал. 1 в 7-дневен срок от изтичане на срока по ал. 1, министърът на правосъдието определя датата, мястото и часа на провеждане.

(3) Събранието за избор на делегати се провежда, когато на него присъстват повече от половината лица, които имат право да участват. При липса на кворум събранието се провежда един час по-късно от определения и се смята за редовно, ако на него присъстват една трета от лицата, които имат право да участват.

(4) Делегатите се избират с мнозинство повече от половината от присъстващите с тайно гласуване. След провеждането на избора протоколът с решението за избор на делегати се изпраща незабавно на Висшия съдебен съвет за включване на избраните лица в списъка за участие в общото делегатско събрание.

Чл. 23. (1) Общото делегатско събрание на съдиите се свиква съвместно от председателя на Върховния касационен съд и председателя на Върховния административен съд.

(2) Общото делегатско събрание на прокурорите се свиква от главния прокурор.

(3) Общото събрание на следователите се свиква от директора на Националната следствена служба.

(4) Събранията по ал. 1 и 2 се свикват в 14-дневен срок от провеждането на съответните събрания за избор на делегати.

(5) Събранията по ал. 1 - 3 се провеждат, ако на тях присъстват две трети от избраните делегати или всички следователи.

Чл. 24. (1) Общите делегатски събрания избират членове на Висшия съдебен съвет с тайно гласуване и с мнозинство повече от половината от присъстващите.

(2) Когато при първото гласуване един или няколко кандидати не са получили необходимото мнозинство, се провежда повторно гласуване. Ако при повторното гласуване един или няколко кандидати не са получили необходимото мнозинство, за избран или избрани се смятат онези, които са получили най-много гласове.

Чл. 25. (1) Организационно-техническата подготовка на събранията се извършва от администрацията на Висшия съдебен съвет.

(2) Разходите по провеждането на събранията са за сметка на бюджета на Висшия съдебен съвет.

Чл. 26. (1) Законосъобразността на избора на член на Висшия съдебен съвет, избран от органите на съдебната власт, може да се оспорва пред Върховния административен съд с жалба, подписана от една пета от делегатите, съответно от членовете на общото събрание, или от кандидат, който има правен интерес.

(2) Жалбата се подава в тридневен срок от обявяването на резултатите от избора.

(3) Върховният административен съд в петчленен състав се произнася с решение в 7-дневен срок от постъпване на жалбата. Решението е окончателно.

(4) Висшият съдебен съвет насрочва нов избор до един месец от влизането в сила на решението за обявяване незаконосъобразността на избора.

Чл. 27. (1) Изборен член на Висшия съдебен съвет се освобождава преди изтичане на мандата му на основанията по чл. 130, ал. 8 от Конституцията на Република България, както и при установяване на несъвместимост с длъжностите или дейностите по чл. 18, ал. 1.

(2) В случаите по чл. 130, ал. 8, т. 1 от Конституцията на Република България Висшият съдебен съвет обявява оставката на изборен член на първото си заседание след подаването ѝ.

(3) Процедурата за предсрочно освобождаване на основанията по чл. 130, ал. 8, т. 2 - 4 от Конституцията на Република България или при установяване на несъвместимост на член на Висшия съдебен съвет, избран от органите на съдебната власт, започва по искане на една пета от членовете на Висшия съдебен съвет.

(4) Процедурата за предсрочно освобождаване на основанията по чл. 130, ал. 8, т. 2 - 4 от Конституцията на Република България или при установяване на несъвместимост на изборен член на Висшия съдебен съвет, избран от Народното събрание, започва по искане на една пета от народните представители.

(5) Решението на Висшия съдебен съвет за предсрочно освобождаване на негов член се постановява в едномесечен срок от постъпване на искането по ал. 3 или 4 и се приема с мнозинство повече от две трети от членовете му.

Чл. 28. В едномесечен срок от изтичане на мандата или предсрочното му прекратяване на основание чл. 130, ал. 8, т. 1 от Конституцията изборният член на Висшия съдебен съвет се възстановява на длъжността, която е заемал преди избора, като времето, през което е бил член на Висшия съдебен съвет, се зачита за стаж по чл. 164, ал. 1 - 5.

Чл. 29. Възнаграждението на изборен член на Висшия съдебен съвет е равно на възнаграждението на съдия във Върховния касационен съд.

Раздел II

Дейност и организация на Висшия съдебен съвет

Чл. 30. (1) За осъществяване на правомощията си, определени в Конституцията, Висшият съдебен съвет извършва следните дейности:

1. обсъжда проекта на бюджет на съдебната власт, предложен от министъра на правосъдието, внася го в Министерския съвет за включване в проекта на Закон за държавния бюджет на Република България и контролира изпълнението му;

2. определя броя, съдебните райони и седалищата на районните, окръжните, административните и апелативните съдилища по предложение на министъра на правосъдието, а на военните съдилища - съгласувано с министъра на отбраната;

3. определя броя на съдиите, прокурорите и следователите по съдилища, прокуратури и следствени органи;

4. организира и провежда конкурсите за съдийските, прокурорските и следователските длъжности;

5. определя броя на административните ръководители и на заместниците на административни ръководители за съответните органи на съдебната власт и ги назначава и освобождава, с изключение на председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд и главния прокурор;

6. предлага на президента на Република България за назначаване и освобождаване председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд и главния прокурор;

7. избира и освобождава директора на Националната следствена служба;

8. определя възнагражденията на съдиите, прокурорите и следователите;

9. проверява степента на натовареност на органите на съдебната власт;

10. извършва атестиране на съдиите, прокурорите, следователите и на административните ръководители;

11. води и съхранява кадровите дела на съдиите, прокурорите и следователите;

12. утвърждава правила за професионална етика, приети от съсловните организации на съдиите, прокурорите и следователите;

13. изисква и обобщава на всеки 6 месеца информация от съдилищата, прокуратурите и от Националната следствена служба за тяхната дейност;

14. изготвя и внася в Народното събрание до 31 май обобщен годишен доклад за своята дейност и дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет, както и годишните доклади на Върховния касационен съд, на Върховния административен съд и на главния прокурор;

15. създава и поддържа електронен публичен регистър на всички свои решения и мотивите към тях;

16. одобрява автоматизираните информационни системи, необходими за дейностите в съдебната власт, и осигурява системната интеграция и оперативната им съвместимост;

17. организира, ръководи и контролира участието на съдии, прокурори и следователи в международното правно сътрудничество, включително участието им в националната съдебна мрежа.

(2) При осъществяване на дейностите по ал. 1 Висшият съдебен съвет изисква становище на административните ръководители на съответните органи

на съдебната власт, а когато те се отнасят за прокурорите и военните следователи - на главния прокурор.

(3) Дейността на Висшия съдебен съвет се подпомага от администрация. Числеността на администрацията не може да надвишава два пъти и половина броя на членовете на Висшия съдебен съвет.

(4) Висшият съдебен съвет приема правилник за организацията на дейността си и за неговата администрация, който се обнародва в “Държавен вестник”.

Чл. 31. Висшият съдебен съвет дава становища на Министерския съвет и на Народното събрание по законопроекти, които се отнасят до съдебната власт.

Чл. 32. (1) Министърът на правосъдието организира и ръководи провеждането на заседанията на Висшия съдебен съвет.

(2) Когато министърът на правосъдието отсъства, заседанията се председателстват последователно от член по право на Висшия съдебен съвет.

(3) В случаите по ал. 2 министърът на правосъдието уведомява предварително заместващия го, за да организира провеждането на заседанието. В тези случаи на заседанието може да присъства определен от министъра заместник-министър.

(4) В случай че от заседание на Висшия съдебен съвет отсъстват всички членове по право, заседанието се председателства от член на Висшия съдебен съвет по старшинство.

Чл. 33. (1) Заседанията на Висшия съдебен съвет се свикват от председателстващия най-малко един път в седмицата.

(2) Членовете на Висшия съдебен съвет се уведомяват за датата на провеждане и за дневния ред три дни предварително, като им се предоставят и писмените материали за заседанието.

(3) Допълнения в предварително обявения дневен ред могат да се правят в деня на заседанието по решение на Висшия съдебен съвет.

(4) Заседанията на Висшия съдебен съвет са публични, освен в случаите, когато се обсъждат документи, класифицирани по Закона за защита на класифицираната информация, или предложения за налагане на дисциплинарно наказание.

(5) Решенията, приети на закрито заседание, се обявяват публично.

Чл. 34. (1) Заседание на Висшия съдебен съвет се провежда, ако присъстват повече от половината от членовете му.

(2) Решенията се приемат с мнозинство повече от половината от присъстващите членове на Висшия съдебен съвет с явно гласуване, освен когато Конституцията изисква друго.

(3) За мотиви на решение на Висшия съдебен съвет, прието с тайно гласуване, с което не се приема направено предложение, се смятат изказаните от членовете на Висшия съдебен съвет отрицателни становища, ако има такива. За мотиви на решение на Висшия съдебен съвет, с което се приема направено предложение, се смятат съображенията на вносителя на предложението.

Чл. 35. Член на Висшия съдебен съвет няма право да участва в гласуването на решение, което се отнася лично до него или до негов съпруг

или роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен и по сватовство до трета степен.

Чл. 36. (1) Заинтересованите лица могат да оспорват решенията на Висшия съдебен съвет в 14-дневен срок от съобщаването им. Жалбата не спира изпълнението на решението, освен ако съдът постанови друго.

(2) Жалбата се разглежда от тричленен състав на Върховния административен съд в едномесечен срок от постъпването ѝ в съда заедно с административната преписка.

(3) Решението на тричленния състав на Върховния административен съд подлежи на касационно обжалване пред петчленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Чл. 37. (1) Висшият съдебен съвет избира от своя състав постоянна Комисия по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи, както и други постоянни комисии, които подпомагат дейността му.

(2) Видът и числеността на постоянните комисии, както и правомощията им, с изключение на правомощията на Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи, се определят с правилника по чл. 30, ал. 4.

(3) Висшият съдебен съвет може да създава временни комисии за изпълнение на конкретни задачи във връзка с неговите правомощия.

Чл. 38. (1) Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи прави предложения до Висшия съдебен съвет за:

1. броя на съдиите, прокурорите, следователите, както и на административните ръководители и на техните заместници;

2. назначаване, повишаване в ранг или в длъжност и освобождаване на съдии, прокурори и следователи;

3. назначаване и освобождаване на административните ръководители и на заместниците на административни ръководители, с изключение на председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд, главния прокурор и директора на Националната следствена служба;

4. решения за придобиване статут на несменяемост на съдии, прокурори и следователи.

(2) Предложения пред Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи във връзка с осъществяване на правомощията ѝ по ал. 1 се правят от заинтересования съдия, прокурор или следовател или от не по-малко от една пета от членовете на Висшия съдебен съвет.

(3) Предложения се правят и от административен ръководител, както следва:

1. от председателя на Върховния касационен съд за:

а) заместниците му и за съдиите от този съд;

б) председателите на апелативните съдилища и на военно-апелативния съд;

2. от председателя на Върховния административен съд - за заместниците му и за съдиите от този съд, както и за председателите на административните съдилища;

3. от главния прокурор за:

а) заместниците му от Върховната касационна прокуратура и от Върховната административна прокуратура и за прокурорите от тези прокуратури;

б) районните, окръжните, военно-окръжните и апелативните прокурори и за военно-апелативния прокурор;

4. от апелативните прокурори и военно-апелативния прокурор - за заместниците им и за прокурорите от апелативните прокуратури и от военно-апелативната прокуратура;

5. от военно-окръжните прокурори - за заместниците им, за прокурорите от военно-окръжните прокуратури и за военните следователи;

6. от окръжните прокурори - за заместниците им и за прокурорите от окръжните прокуратури;

7. от районните прокурори - за заместниците им и за прокурорите от районните прокуратури;

8. от председателите на апелативните съдилища и на военно-апелативния съд за:

а) заместниците им и за съдиите от тези съдилища;

б) председателите на съответните окръжни и военни съдилища;

9. от председателите на окръжните съдилища за:

а) заместниците им и за съдиите от тези съдилища;

б) председателите на районните съдилища от района на съответния окръжен съд;

10. от председателите на административните съдилища - за заместниците им и за съдиите от тези съдилища;

11. от председателите на военните съдилища - за заместниците им и за съдиите от тези съдилища;

12. от председателите на районните съдилища - за заместниците им и за съдиите от тези съдилища;

13. от директора на Националната следствена служба за:

а) заместниците му и за следователите от Националната следствена служба;

б) директорите на окръжните следствени служби;

14. от директорите на окръжните следствени служби - за заместниците им и за следователите от тези служби.

(4) Министърът на правосъдието може да дава становища по предложенията до Висшия съдебен съвет.

(5) Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи обсъжда предложенията и ги внася за разглеждане във Висшия съдебен съвет с мотивирано писмено становище по всяко от тях.

(6) Висшият съдебен съвет приема решения по направените предложения с мнозинство повече от половината от членовете си.

Чл. 39. (1) Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи провежда атестирането на съдиите, прокурорите и следователите.

(2) За осъществяване на правомощието си по ал. 1 Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи се подпомага от помощни атестационни комисии.

(3) Помощните атестационни комисии се създават във всички органи на съдебната власт. Всяка комисия се състои от трима съдии, прокурори или следователи, определени от административния ръководител на съответния орган на съдебната власт.

Глава трета

ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Раздел I

Общи положения

Чл. 40. Дейността на Инспектората се основава на принципите на законосъобразност, обективност и публичност.

Чл. 41. Инспекторатът към Висшия съдебен съвет е юридическо лице със седалище София.

Раздел II

Избор и предсрочно прекратяване на мандата на главния инспектор и на инспекторите

Чл. 42. (1) За главен инспектор и инспектори се избират юристи с високи професионални и нравствени качества.

(2) За главен инспектор се избира лице, което има и най-малко 15 години юридически стаж.

(3) За инспектори се избират лица, които имат и най-малко 12 години юридически стаж.

(4) За петима от инспекторите в рамките на стажа по ал. 3 се изискват и най-малко 8 години като съдия в окръжен или апелативен съд, Върховния касационен съд или Върховния административен съд, прокурор в окръжна или апелативна прокуратура, Върховната касационна прокуратура или Върховната административна прокуратура или следовател в Националната следствена служба или окръжна следствена служба.

Чл. 43. Главен инспектор и инспектори не могат да са лица, по отношение на които са налице основанията по чл. 18, ал. 1.

Чл. 44. Предложенията за главен инспектор и инспектори се внасят в Народното събрание не по-рано от три месеца и не по-късно от два месеца преди изтичането на мандата на главния инспектор и на инспекторите.

Чл. 45. (1) Предложенията за главен инспектор и инспектори се разглеждат от специализираната постоянна комисия на Народното събрание.

(2) Специализираната постоянна комисия провежда изслушване на предложените кандидати, които отговарят на изискванията на закона, и внася в Народното събрание доклад, който обобщава резултатите от него.

Чл. 46. Народното събрание избира поотделно главния инспектор и инспекторите с мнозинство две трети от народните представители.

Чл. 47. (1) Главният инспектор и инспекторите встъпват в длъжност в деня на изтичане на мандата на лицата, на чието място са избрани.

(2) Главният инспектор и инспекторите освобождават длъжностите и прекратяват дейностите, които са несъвместими с изискванията по чл. 18, ал. 1, преди встъпването им в длъжност, за което уведомяват председателя на Народното събрание.

Чл. 48. (1) Главният инспектор и инспекторите се освобождават от длъжност преди изтичането на мандата им при:

1. подаване на оставка;
2. влизане в сила на съдебен акт за извършено престъпление;
3. трайна фактическа невъзможност да изпълняват задълженията си за повече от 6 месеца;
4. лишаване от право да упражняват юридическа професия или дейност;
5. тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, както и действия, които накърняват престижа на съдебната власт;
6. неизпълнение на задължението по чл. 47, ал. 2.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2 - 6 предложение за освобождаване на главния инспектор или инспекторите могат да правят най-малко една пета от народните представители или Висшият съдебен съвет.

Чл. 49. При освобождаване на основание чл. 48, ал. 1 на главния инспектор или на инспектор Народното събрание избира на негово място нов главен инспектор или инспектор, който довършва мандата.

Чл. 50. При изтичане на мандата или при предсрочното му прекратяване на основание чл. 48, ал. 1, т. 1 главният инспектор и инспекторите се възстановяват на длъжностите, които са заемали преди избора.

Чл. 51. (1) Възнаграждението на главния инспектор е равно на възнаграждението на председател на отделение във Върховния касационен съд.

(2) Възнаграждението на инспекторите е равно на възнаграждението на съдия във Върховния касационен съд.

Чл. 52. Времето, прослужено като главен инспектор или инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет, се зачита за стаж по чл. 164, ал. 1 - 5.

Чл. 53. За главния инспектор и инспекторите се прилагат глава шестнадесета и чл. 350 - 354.

Раздел III

Правомощия на Инспектората

Чл. 54. (1) Инспекторатът:

1. проверява организацията на административната дейност на съдилищата, прокуратурите и следствените органи;
2. проверява организацията по образуването и движението на съдебните, прокурорските и следствените дела, както и приключването на делата в установените срокове;
3. анализира и обобщава делата, които са приключени с влязъл в сила съдебен акт, както и приключените преписки и дела на прокурорите и следователите;

4. при противоречива съдебна практика, установена при осъществяване на дейността по т. 3, сигнализира компетентните органи за отправка на искане за приемане на тълкувателни решения или тълкувателни постановления;

5. при нарушения, установени при осъществяване на дейностите по т. 1 - 3, сигнализира административния ръководител на съответния орган на съдебната власт и Висшия съдебен съвет;

6. прави предложения за налагане на дисциплинарни наказания на съдии, прокурори, следователи и административни ръководители на органите на съдебната власт;

7. отправя сигнали, предложения и доклади до други държавни органи, включително до компетентните органи на съдебната власт;

8. изготвя и представя на Висшия съдебен съвет годишна програма и отчет за своята дейност;

9. обсъжда предложения от министъра на правосъдието проект на бюджет на съдебната власт в частта му относно бюджетната сметка на Инспектората и го представя на Висшия съдебен съвет;

10. ежегодно предоставя публично информация за своята дейност и публикува отчета за дейността си на страницата на Висшия съдебен съвет в интернет.

(2) Инспекторатът приема решения с мнозинство повече от половината от членовете си.

Чл. 55. (1) При осъществяване на дейността си Инспекторатът се подпомага от администрация. Числеността на администрацията не може да надвишава двукратния брой на инспекторите, включително и главния инспектор.

(2) При Инспектората, извън определената по ал. 1 численост на администрацията, се назначават чрез конкурс и до 22 експерти, които имат най-малко 5 години юридически стаж и отговарят на изискванията по чл. 18.

(3) Експертите при Инспектората се назначават и освобождават от Инспектората по предложение на главния инспектор.

(4) За организацията на дейността на администрацията си Инспекторатът приема правилник, който се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 56. (1) Инспекторатът осъществява дейността си чрез проверки, предвидени в годишната му програма, или по сигнали.

(2) Проверката се извършва от главния инспектор или инспектор, който се подпомага от експерти.

(3) Главният инспектор определя със заповед реда за извършване на проверките.

Чл. 57. (1) Проверките, предвидени в годишната програма, се извършват от определени чрез жребий екипи, които включват проверяващия по чл. 56, ал. 2 и експертите, които го подпомагат. Жребието се провежда от главния инспектор в присъствието на всички инспектори непосредствено след определянето на годишната програма.

(2) За проверките по сигнали проверяващият по чл. 56, ал. 2 и двама експерти, които го подпомагат, се определят на принципа на случайния подбор чрез електронно разпределение според поредността на постъпване на сигналите.

Чл. 58. (1) Извършването на проверка се възлага със заповед на главния инспектор, която съдържа:

1. органа на съдебната власт, съдията, прокурора или следователя, който ще бъде проверяван, задачите и срока за извършване на проверката;
2. името на проверяващия по чл. 56, ал. 2;
3. поименния състав на експертите, които го подпомагат;
4. срока за съставяне на акта с резултатите от проверката.

(2) В акта за резултатите от проверката се съдържат констатациите от извършената проверка и при необходимост препоръки и срок за изпълнението им.

(3) Актът за резултатите от проверката се предоставя на проверявания съдия, прокурор или следовател, както и на административния ръководител на съответния орган на съдебната власт. Те могат в 7-дневен срок от връчването му да направят възражения и да ги представят на главния инспектор.

(4) Административният ръководител уведомява главния инспектор за изпълнението на препоръките, ако има такива, в срока, определен в акта за резултатите от проверката.

Чл. 59. Административните ръководители на органите на съдебната власт са длъжни да оказват съдействие на главния инспектор и на инспекторите при изпълнение на правомощията им и да им осигуряват достъп до необходимите за осъществяването им материали.

Чл. 60. (1) Главният инспектор осъществява и общо организационно и методическо ръководство на дейността на Инспектората, като:

1. представлява Инспектората и определя кой от инспекторите го замества при негово отсъствие;
2. се разпорежда със средствата по бюджетната сметка на Инспектората;
3. осъществява контрол върху дейността на инспекторите;
4. организира издаването на бюлетин за резултатите от проверките, който се публикува на страницата на Висшия съдебен съвет в интернет;
5. сключва и прекратява трудовите договори с експертите и служителите от администрацията на Инспектората;
6. организира повишаване квалификацията на инспекторите и администрацията на Инспектората.

(2) Главният инспектор участва в заседанията на Висшия съдебен съвет, но не участва в гласуването.

Глава четвърта

СЪДИЛИЩА

Раздел I

Общи положения

Чл. 61. (1) Съдилищата в Република България са районни, окръжни, административни, военни, апелативни, Върховен касационен съд и Върховен административен съд.

(2) На съдилищата са подведомствени граждански, наказателни и административни дела.

(3) Дело, което се разглежда от съд, не може да се разглежда от друг орган.

Чл. 62. Районите на районните, окръжните, административните, военните и апелативните съдилища могат да не съвпадат с административно-териториалното деление на страната.

Чл. 63. (1) Районните, окръжните, административните и военните съдилища разглеждат определените със закон дела като първа инстанция.

(2) Окръжните съдилища разглеждат като втора инстанция обжалваните актове по дела на районните съдилища, както и други дела, възложени им със закон.

(3) Административните съдилища разглеждат определените със закон административни дела като касационна инстанция.

(4) Апелативните съдилища разглеждат като втора инстанция обжалваните актове по дела на окръжните съдилища, както и други дела, възложени им със закон.

(5) Военно-апелативният съд разглежда като втора инстанция обжалваните актове по дела на военните съдилища.

(6) Върховният касационен съд е касационна инстанция за определените със закон съдебни актове и разглежда и други дела, определени със закон.

(7) Върховният административен съд разглежда като първа инстанция актове, определени със закон, и като касационна инстанция - обжалваните актове по дела на административните съдилища и актове по дела на тричленен състав на Върховния административен съд.

(8) Споровете за подсъдност между Върховния касационен съд и Върховния административен съд се решават от състав, който включва трима представители на Върховния касационен съд и двама представители на Върховния административен съд, чието определение е окончателно.

Чл. 64. (1) На всеки три месеца актовете на съдилищата се публикуват на страницата на съответния съд в интернет при спазване на Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация.

(2) Актовете по дела, които засягат гражданския или здравния статус на лицата, се публикуват без мотивите им.

Чл. 65. Всички съдилища са юридически лица на бюджетна издръжка.

Раздел II

Съдебни заседатели

Чл. 66. (1) В случаите, определени със закон, в състава на съда, който разглежда делото като първа инстанция, участват и съдебни заседатели.

(2) Съдебните заседатели имат еднакви права и задължения със съдиите.

Чл. 67. (1) Съдебен заседател е дееспособен български гражданин, който е навършил 21 години, но не е навършил 70 години към момента на определянето му за съдебен заседател, ползва се с добро име в обществото и не е осъждан за умишлено престъпление, независимо от реабилитацията.

(2) Съдебни заседатели във военните съдилища могат да са генерали (адмирали), офицери и сержанти на кадрова военна служба.

Чл. 68. (1) Общинските съвети, които се намират в съдебния район на съответния съд, правят предложения за съдебни заседатели, като най-малко 10 на сто от лицата, които се предлагат, са с педагогическа квалификация.

(2) Съдебните заседатели се определят за:

1. районните съдилища - от общото събрание на съдиите от съответния окръжен съд;

2. окръжните съдилища - от общото събрание на съдиите от съответния апелативен съд.

(3) Съдебните заседатели във военните съдилища се определят по предложение на командирите на поделенията от общото събрание на съдиите от военно-апелативния съд.

Чл. 69. Мандатът на съдебните заседатели е 5 години.

Чл. 70. Съдебните заседатели полагат клетва пред съответното общо събрание.

Чл. 71. Съдебният заседател се освобождава предсрочно от съответното общо събрание по предложение на председателя на съда:

1. по негово искане;

2. при поставянето му под запрещение;

3. когато е осъден за умишлено престъпление;

4. при трайна невъзможност да изпълнява задълженията си повече от една година;

5. когато извърши тежко нарушение на задълженията си или системно не ги изпълнява, или извърши действие, с което уронва престижа на съдебната власт.

Чл. 72. (1) Съдебните заседатели се свикват за участие в съдебни заседания от председателя на съда най-много за 60 дни в рамките на една календарна година, освен ако разглеждането на делото, в което участват, продължи и след този срок.

(2) За всеки съдебен състав чрез жребий се определят основни и резервни съдебни заседатели.

Чл. 73. За участието си в съдебни заседания съдебните заседатели получават възнаграждение от бюджета на съдебната власт.

Чл. 74. (1) Председателят на съда може с разпореждане да наложи глоба от 50 до 500 лв. на съдебен заседател за неизпълнение на задълженията му, след като му предостави възможност да даде обяснения.

(2) По жалба на наказания съдебен заседател председателят на по-горния съд може да отмени разпореждането по ал. 1 или да намали размера на глобата.

Чл. 75. Министърът на правосъдието съгласувано с Висшия съдебен съвет издава наредба, с която определя:

1. реда, по който се посочват кандидатите за съдебни заседатели;

2. възнагражденията на съдебните заседатели;

3. други организационни въпроси, свързани със съдебните заседатели.

Раздел III

Районен съд

Чл. 76. Районният съд е основен първоинстанционен съд. На него са подсъдни всички дела освен тези, които със закон са определени като подсъдни на друг съд.

Чл. 77. (1) Районният съд се състои от съдии и се ръководи от председател.

(2) В районния съд могат да се създават отделения.

(3) При всеки районен съд има бюро за съдимост.

(4) Функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост, както и контролът върху нея се уреждат с наредба на министъра на правосъдието.

Чл. 78. Районният съд разглежда делата в състав от един съдия, освен ако със закон е предвидено друго.

Чл. 79. (1) В районен съд, в който има най-малко трима съдии, общото събрание се състои от всички съдии. Когато броят на съдиите е по-малък от трима, те участват в общото събрание на друг районен съд от същия съдебен район, определен от председателя на окръжния съд.

(2) Общото събрание на районния съд:

1. анализира и обобщава практиката на съда;

2. разглежда други въпроси по предложение на председателя на съда или на член на общото събрание.

(3) Общото събрание не може да разглежда и да приема решения по въпроси, свързани с организацията на дейността на съда, които са от компетентността на председателя на районния съд.

(4) Общото събрание се провежда, ако на него присъстват повече от половината от всички съдии, и приема решения с мнозинство повече от половината от присъстващите съдии.

Чл. 80. (1) Председателят на районния съд:

1. осъществява общо организационно и административно ръководство, отговаря за дейността на съда и го представлява;

2. изготвя:

а) годишен доклад за дейността на съда и до 31 януари го предоставя на председателя на окръжния съд за включване в годишния доклад;

б) справки и статистически данни в електронна форма по образец, утвърден от министъра на правосъдието, и ги предоставя на Висшия съдебен съвет, както и на министъра на правосъдието;

3. в края на всяко шестмесечие подготвя и предоставя на Инспектората към Висшия съдебен съвет обобщена информация за образуването, движението и приключването на преписките и делата на съдиите, както и за окончателно отменените актове от по-горните инстанции, а на министъра на правосъдието - и информация за образуването, движението и приключването на преписките и делата на държавните съдебни изпълнители и на съдиите по вписванията;

4. участва в съдебни заседания;

5. уведомява министъра на правосъдието за свободните длъжности за държавни съдебни изпълнители и за съдии по вписванията;

6. ръководи и контролира работата на държавните съдебни изпълнители, на бюрата за съдимост към съда и на съдиите по вписванията;

7. командирова съдии при условията на чл. 81;

8. назначава и освобождава от длъжност служителите в съда и организира работата на отделните служби;

9. свиква и ръководи общото събрание на съда;

10. организира публикуването на влезлите в сила актове на страницата на районния съд в интернет;

11. публикува годишния доклад за дейността на съда на страницата на районния съд в интернет в срок до един месец от предоставянето му на председателя на окръжния съд.

(2) Разпорежданията на председателя във връзка с организацията на работата на съда са задължителни за всички съдии и служители в него.

Чл. 81. (1) Еднократно в рамките на три години, когато длъжността на съдия от районен съд не е заета или съдия е възпрепятстван да изпълнява длъжността си и не може да бъде заместен от друг съдия от същия съд, председателят на съответния окръжен съд може да командирова на негово място съдия от друг районен съд, съдия от окръжния съд или младши съдия със стаж не по-малко от две години за срок до 6 месеца.

(2) Когато командироването не е възможно, председателят на апелативния съд може да командирова съдия от района на друг окръжен съд при условията на ал. 1.

(3) Командироването на съдията се съгласува с административния му ръководител.

Раздел IV

Окръжен съд

Чл. 82. (1) Окръжният съд като първа инстанция разглежда:

1. наказателни дела в състав от един съдия и двама съдебни заседатели, освен ако със закон е предвидено друго;

2. граждански дела в състав от един съдия.

(2) Младши съдия може да участва в състав на първоинстанционния съд по наказателно дело, но не може да бъде единствен съдия или докладчик по него.

Чл. 83. (1) Окръжният съд като втора инстанция разглежда дела в състав от трима съдии, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) В случаите по ал. 1 само един от членовете на състава на окръжния съд може да бъде младши съдия.

(3) Съставът се председателства от най-старшия по длъжност или ранг съдия.

Чл. 84. (1) Окръжният съд се състои от съдии и младши съдии и се ръководи от председател.

(2) По решение на общото събрание на съдиите при окръжния съд могат да се създават отделения, които се ръководят от председателя или от неговите заместници.

Чл. 85. (1) Окръжният съд има общо събрание, което се състои от всички съдии.

(2) Младшите съдии и председателите на районните съдилища участват в общото събрание, но не участват в гласуването.

(3) Общото събрание на окръжния съд:

1. обсъжда в края на всеки три години разпределението на съдиите по отделения и го предлага на председателя на съда;

2. анализира и обобщава практиката на окръжния съд и на районните съдилища в неговия съдебен район;

3. разглежда периодично състоянието на престъпността и другите правонарушения и обобщава опита на окръжния съд и на районните съдилища в неговия съдебен район;

4. дава мнение по искания за приемане на тълкувателни решения или тълкувателни постановления;

5. приема решения в други предвидени от закона случаи.

(4) Общото събрание не може да разглежда и да приема решения по въпроси, свързани с организацията на дейността на съда, които са от компетентността на председателя на окръжния съд.

(5) Общото събрание се провежда, ако на него присъстват повече от половината от всички съдии, и приема решения с мнозинство повече от половината от присъстващите съдии.

Чл. 86. (1) Председателят на окръжния съд:

1. осъществява общо организационно и административно ръководство на окръжния съд и го представлява;

2. в края на всяко шестмесечие подготвя и предоставя на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на министъра на правосъдието обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата, както и за окончателно отменените актове от по-горните инстанции;

3. изготвя:

а) годишен доклад за дейността на окръжния съд и на районните съдилища в съдебния му район и до края на февруари го предоставя на председателя на апелативния съд от съответния съдебен район за включване в годишния доклад;

б) справки и статистически данни в електронна форма по образец, утвърден от министъра на правосъдието, и ги предоставя на Висшия съдебен съвет, както и на министъра на правосъдието;

4. разпределя в края на всеки три години съдиите от окръжния съд по отделения;

5. председателства съдебни състави от всички отделения;

6. извършва лично или възлага на съдия от окръжния съд проверки на организацията на дейността на съдиите от районния съд, както и на държавните съдебни изпълнители и на съдиите по вписванията;

7. организира повишаването на квалификацията на съдиите от окръжния съд;

8. свиква съдиите от окръжния съд и от районните съдилища за обсъждане на доклада по т. 3, буква "а", докладите от проверките и исканията за постановяване на тълкувателни решения или тълкувателни постановления;

9. командирова съдии, държавни съдебни изпълнители и съдии по вписванията в района на окръжния съд при условията на чл. 81, 274 и 290;

10. организира подготовката на стажант-юристите и отговаря за нея;

11. назначава и освобождава от длъжност служителите в съда и организира работата на отделните служби;

12. свиква и ръководи общото събрание;

13. организира публикуването на влезлите в сила актове на страницата на окръжния съд в интернет;

14. публикува годишния доклад за дейността на съда на страницата на окръжния съд в интернет в срок до един месец от представянето му на председателя на апелативния съд.

(2) Разпорежданията на председателя във връзка с организацията на работата на съда са задължителни за всички съдии и служители в него.

Чл. 87. (1) Еднократно в рамките на три години, когато длъжността на съдия от окръжен съд не е заета или съдия е възпрепятстван да изпълнява длъжността си и не може да бъде заместен от друг съдия от същия съд, председателят на апелативния съд може да командирова на негово място съдия от апелативния съд, от друг окръжен съд или съдия от районен съд с ранг на съдия от окръжен съд от съдебния район на апелативния съд за срок до 6 месеца.

(2) Командирането на съдията се съгласува с административния му ръководител.

Чл. 88. В град София има градски съд с правомощия на окръжен съд.

Раздел V

Административен съд

Чл. 89. (1) На административния съд като първа инстанция са подсъдни всички административни дела, освен тези, които със закон са определени като подсъдни на Върховния административен съд.

(2) Седалищата и съдебните райони на административните съдилища съвпадат със седалищата и съдебните райони на окръжните съдилища.

Чл. 90. (1) Административният съд разглежда административните дела в състав от един съдия, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) В производството пред административния съд участва прокурор от административния отдел на съответната окръжна прокуратура в случаите, предвидени със закон.

Чл. 91. (1) Административният съд се състои от съдии и се ръководи от председател.

(2) По решение на общото събрание на съдиите при административния съд могат да се създават специализирани по материя отделения, които се ръководят от председателя или неговите заместници.

Чл. 92. (1) Административният съд има общо събрание, което се състои от всички съдии.

(2) Общото събрание:

1. утвърждава ежегодно състава на отделенията;

2. обсъжда в края на всеки три години разпределението на съдиите по отделения, когато такива са обособени, и го предлага на председателя на административния съд;

3. анализира и обобщава практиката на административния съд;

4. дава мнения пред Върховния административен съд по искания за приемане на тълкувателни решения и тълкувателни постановления;

5. приема решения в други предвидени със закона случаи.

(3) Общото събрание не може да разглежда и да приема решения по въпроси, свързани с организацията на дейността на съда, които са от компетентността на председателя на административния съд.

(4) Общото събрание се провежда, ако присъстват повече от половината от всички съдии, и приема решения с мнозинство повече от половината от присъстващите съдии.

Чл. 93. (1) Председателят на административния съд:

1. осъществява общо организационно и административно ръководство на административния съд и го представлява;

2. изготвя:

а) годишен доклад за дейността на административния съд, който до края на февруари предоставя на председателя на Върховния административен съд за включване в годишния доклад;

б) справки и статистически данни в електронна форма по образец, утвърден от министъра на правосъдието, и ги представя на Висшия съдебен съвет, както и на министъра на правосъдието;

3. в края на всяко шестмесечие подготвя и предоставя на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на министъра на правосъдието обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата, както и за окончателно отменените актове от по-горните инстанции;

4. разпределя съдиите от административния съд по отделения, когато такива са обособени;

5. председателства съдебни състави от всички отделения;

6. свиква съдиите от административния съд за обсъждане на доклада по т. 2, буква "а" и исканията за приемане на тълкувателни решения или тълкувателни постановления;

7. назначава и освобождава от длъжност служителите в съда и организира работата на отделните служби;

8. свиква и ръководи общото събрание на съдиите от съда;

9. организира публикуването на влезлите в сила актове на страницата на административния съд в интернет;

10. публикува годишния доклад за дейността на съда на страницата на административния съд в интернет в срок до един месец от предоставянето му на председателя на Върховния административен съд.

(2) Разпорежданията на председателя във връзка с организацията на работата на съда са задължителни за всички съдии и служители в него.

Чл. 94. (1) Еднократно в рамките на три години, когато длъжността на съдия от административен съд не е заета или съдия е възпрепятстван да изпълнява длъжността си и не може да бъде заместен от друг съдия от същия съд, председателят на Върховния административен съд може да командирова на негово място съдия от друг административен съд за срок до 6 месеца.

(2) Командирането на съдията се съгласува с административния му ръководител.

Раздел VI

Военен съд

Чл. 95. (1) Компетентността на военния съд се определя със закон.

(2) Военният съд е приравнен на окръжен съд.

Чл. 96. Военният съд се състои от съдии и се ръководи от председател.

Чл. 97. (1) Военният съд разглежда делата в състав от един съдия и съдебни заседатели, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Съставът на съда се председателства от най-старшия съдия.

Чл. 98. (1) Военният съд има общо събрание, което се състои от всички съдии.

(2) Общото събрание на военния съд осъществява съответно правомощията на общото събрание на окръжен съд.

(3) Общото събрание не може да разглежда и да приема решения по въпроси, свързани с организацията на дейността на съда, които са от компетентността на председателя на военния съд.

(4) Общото събрание на военния съд се провежда, ако присъстват повече от половината от всички съдии, и приема решения с мнозинство повече от половината от присъстващите съдии.

Чл. 99. Председателят на военния съд има съответно правомощията на председател на окръжен съд.

Чл. 100. (1) Еднократно в рамките на три години, когато военен съдия е възпрепятстван да изпълнява длъжността си и не може да бъде заместван от друг съдия от същия съд, председателят на военно-апелативния съд може да командирова на негово място съдия от друг военен съд за срок до 6 месеца.

(2) Командирането на съдията се съгласува с административния му ръководител.

Раздел VII

Апелативен съд

Чл. 101. (1) Апелативният съд разглежда делата, образувани по жалби и протести срещу първоинстанционните актове на окръжните съдилища в неговия съдебен район.

(2) Военно-апелативният съд е един и разглежда делата, образувани по жалби и протести срещу актове на военните съдилища от цялата страна.

Чл. 102. (1) Апелативният съд се състои от съдии и се ръководи от председател.

(2) Военно-апелативният съд се състои от съдии и се ръководи от председател.

Чл. 103. По решение на общото събрание на съдиите при апелативния съд може да се създават отделения, които се ръководят от председателя или неговите заместници.

Чл. 104. (1) Апелативният съд има общо събрание, което се състои от всички съдии. В него могат да участват председателите на окръжните съдилища, които не участват в гласуването.

(2) Общото събрание на апелативния съд осъществява съответно правомощията на общото събрание на окръжен съд.

(3) Общото събрание не може да разглежда и да приема решения по въпроси, свързани с организацията на дейността на съда, които са от компетентността на председателя на апелативния съд.

(4) Общото събрание се провежда, ако присъстват повече от половината от всички съдии, и приема решения с мнозинство повече от половината от присъстващите съдии.

Чл. 105. Апелативният съд заседава в състав от трима съдии, освен ако със закон е предвидено друго.

Чл. 106. (1) Председателят на апелативния съд:

1. осъществява общо организационно и административно ръководство на апелативния съд и го представлява;

2. в края на всяко шестмесечие подготвя и предоставя на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на министъра на правосъдието обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата, както и за окончателно отменените актове от по-горните инстанции;

3. изготвя:

а) годишен доклад за дейността на апелативния съд, на окръжните съдилища и на районните съдилища в съдебния му район и до 31 март го предоставя на председателя на Върховния касационен съд за включване в годишния доклад;

б) справки и статистически данни в електронна форма по образец, утвърден от министъра на правосъдието, и ги изпраща на Висшия съдебен съвет, както и на министъра на правосъдието;

4. разпределя в края на всеки три години съдиите от апелативния съд по отделения;

5. може да председателства съдебни състави от всички отделения;

6. извършва лично или възлага на съдия от апелативния съд проверки на организацията на дейността на съдиите от окръжните съдилища от своя съдебен район;

7. анализира и обобщава съдебната практика на апелативния съд и на окръжните съдилища от съответния съдебен район;

8. организира повишаването на квалификацията на съдиите в апелативния съд;

9. свиква съдиите от апелативния съд и от окръжните съдилища за обсъждане на доклада по т. 3, буква "а", докладите от проверките и исканията за приемане на тълкувателни решения и тълкувателни постановления;

10. командирова съдии при условията на чл. 107;

11. назначава и освобождава от длъжност служителите в съда и организира работата на отделните служби;

12. свиква и ръководи общото събрание;

13. организира публикуването на влезлите в сила актове на страницата на апелативния съд в интернет;

14. публикува годишния доклад за дейността на съда на страницата на апелативния съд в интернет в срок до един месец от представянето му на председателя на Върховния касационен съд.

(2) Разпорежданията на председателя на апелативния съд във връзка с организацията на работата на съда са задължителни за всички съдии и служители в него.

(3) Председателят на военно-апелативния съд има съответните правомощия по отношение на военните съдилища.

Чл. 107. (1) Еднократно в рамките на три години, когато длъжността на съдия от апелативния съд не е заета или съдия е възпрепятстван да изпълнява длъжността си и не може да бъде заместен от друг съдия от същия съд, председателят на апелативния съд може да командирова на негово място съдия от окръжния съд със съответен ранг за срок до 6 месеца. Командирането на съдията се съгласува с административния ръководител.

(2) Председателят на военно-апелативния съд командирова съдии от военните съдилища при условията на ал. 1.

Раздел VIII

Върховен касационен съд

Чл. 108. (1) Върховният касационен съд е висшата съдебна инстанция по наказателни и граждански дела. Неговата юрисдикция се разпростира върху цялата територия на Република България.

(2) Седалището на Върховния касационен съд е в София.

Чл. 109. (1) Върховният касационен съд се състои от съдии и се ръководи от председател.

(2) Във Върховния касационен съд има наказателна, гражданска и търговска колегии.

(3) Колегията се ръководи от председателя или негов заместник, който може да председателства съдебни състави от съответната колегия.

(4) В колегиите има отделения.

Чл. 110. Върховният касационен съд заседава в състав:

1. трима съдии, освен ако със закон е предвидено друго;

2. общо събрание на наказателната, гражданската или търговската колегия - когато разглежда искане за приемане на тълкувателно решение в наказателното, гражданското или търговското правораздаване;

3. общо събрание на гражданската и търговската колегии - когато разглежда искане за приемане на тълкувателно решение по общи въпроси на гражданското и търговското правораздаване.

Чл. 111. (1) Пленумът на Върховния касационен съд се състои от всички съдии.

(2) Пленумът:

1. определя състава на колегиите и броя и съставите на отделенията;

2. обсъжда всяка година доклада на председателя за дейността на Върховния касационен съд.

(3) Пленумът не може да разглежда и да приема решения по въпроси, свързани с организацията на дейността на съда, които са от компетентността на председателя на Върховния касационен съд.

(4) Пленумът на Върховния касационен съд се провежда, ако присъстват повече от половината от всички съдии, и приема решение с мнозинство повече от половината от присъстващите съдии.

Чл. 112. (1) Общото събрание на наказателната, гражданската или търговската колегия се състои от съдиите в нея.

(2) Общото събрание на гражданската и търговската колегии се състои от съдиите в двете колегии.

(3) Общото събрание на всяка колегия се провежда, ако присъстват повече от половината от съдиите в нея, и приема решения с мнозинство повече от половината от присъстващите съдии.

(4) Общото събрание на колегията за приемане на тълкувателно решение се провежда, ако присъстват повече от две трети от съдиите в нея, а в случаите по чл. 110, т. 3 - повече от две трети от съдиите от гражданската и търговската колегии, и приема решения с мнозинство повече от половината от всички съдии от колегията или колегиите.

Чл. 113. (1) В заседанията на пленума могат да участват:

1. главният прокурор или негов заместник при Върховната касационна прокуратура;

2. председателите на апелативните съдилища и други съдии;

3. председателят или член на Висшия адвокатски съвет;

4. министърът на правосъдието.

(2) Председателят на Върховния касационен съд уведомява лицата по ал. 1 за датата и часа на провеждане на заседанието.

(3) Лицата по ал. 1 могат да изразяват становище, но не участват в гласуването.

Чл. 114. (1) Председателят на Върховния касационен съд:

1. осъществява организационно ръководство на дейността на Върховния касационен съд и го представлява;

2. свиква и ръководи заседанията на общото събрание на колегиите и на пленума на Върховния касационен съд или възлага това на своите заместници;

3. прави искания за приемане на тълкувателни решения и тълкувателни постановления;

4. съвместно със своите заместници предлага на пленума разпределението на съдиите по колегии и отделения;

5. може да председателства съдебни състави от всички отделения;

6. извършва лично или възлага на съдия от Върховния касационен съд проверки на организацията на дейността на съдиите от апелативните съдилища;

7. в края на всяко шестмесечие подготвя и предоставя на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на министъра на правосъдието обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата;

8. свиква съдиите от Върховния касационен съд и от апелативните съдилища за обсъждане на докладите от проверките;

9. командирова съдии при условията на чл. 115;

10. назначава и освобождава служителите в съда;

11. изготвя годишен доклад за дейността на Върховния касационен съд и го публикува на страницата на Върховния касационен съд в интернет в едномесечен срок от изготвянето му;

12. организира публикуването на влезлите в сила актове на Върховния касационен съд на страницата на съда в интернет;

13. организира публикуването на ежемесечен бюлетин на Върховния касационен съд.

(2) Председателят на Върховния касационен съд изготвя обобщен годишен доклад за прилагането на закона и за дейността на съдилищата, с изключение на административните съдилища, и го внася във Висшия съдебен съвет до 30 април.

(3) Разпорежданията на председателя във връзка с организацията на работата на съда са задължителни за всички съдии и служители в него.

Чл. 115. (1) Еднократно в рамките на три години, когато длъжността на съдия от Върховния касационен съд не е заета или съдия е възпрепятстван да изпълнява длъжността си и не може да бъде заместен от друг съдия от същия съд, председателят на Върховния касационен съд може да командирова на негово място съдия от апелативен или окръжен съд, който има най-малко 12 години юридически стаж, за срок до 6 месеца.

(2) Командирането на съдията се съгласува с административния му ръководител.

Раздел IX

Върховен административен съд

Чл. 116. (1) Върховният административен съд има юрисдикция върху цялата територия на Република България.

(2) Седалището на Върховния административен съд е в София.

Чл. 117. (1) Върховният административен съд се състои от съдии и се ръководи от председател.

(2) Във Върховния административен съд има колегии, които се ръководят от председателя или негов заместник, който може да председателства съдебни състави от съответната колегия.

Чл. 118. Върховният административен съд заседава в състав:

1. трима съдии, освен ако закон предвижда друго;

2. общо събрание на колегията - когато разглежда искане за приемане на тълкувателно решение в административното правораздаване;

3. общо събрание на колегиите - когато разглежда искане за приемане на тълкувателно решение по общи въпроси в административното правораздаване.

Чл. 119. (1) Пленумът на Върховния административен съд се състои от всички съдии.

(2) Пленумът:

1. определя броя и състава на колегиите и отделенията на Върховния административен съд;

2. обсъжда всяка година доклада на председателя за дейността на Върховния административен съд.

(3) Пленумът не може да разглежда и да приема решения по въпроси, свързани с организацията на дейността на съда, които са от компетентността на председателя на Върховния административен съд.

(4) Пленумът на Върховния административен съд се провежда, ако присъстват повече от половината от съдиите, и приема решение с мнозинство повече от половината от присъстващите съдии.

Чл. 120. (1) Общото събрание на колегията се състои от съдиите в нея.

(2) Общото събрание на колегията се провежда, ако присъстват повече от половината от съдиите от колегията, и приема решения с мнозинство повече от половината от присъстващите съдии.

(3) Общото събрание за приемане на тълкувателно решение се провежда, ако присъстват повече от две трети от съдиите от колегията, а в случаите по чл. 118, т. 3 - повече от две трети от съдиите в колегиите, и приема решения с мнозинство повече от половината от всички съдии в колегията или колегиите.

Чл. 121. (1) В заседанията на пленума могат да участват:

1. главният прокурор или негов заместник при Върховната административна прокуратура;

2. председателите на административните съдилища и други съдии;

3. председателят или член на Висшия адвокатски съвет;

4. министърът на правосъдието.

(2) Председателят на Върховния административен съд уведомява лицата по ал. 1 за датата и часа на провеждане на заседанието.

(3) Лицата по ал. 1 могат да изразяват становища, но не участват в гласуването.

Чл. 122. (1) Председателят на Върховния административен съд:

1. осъществява организационно ръководство на дейността на Върховния административен съд и го представлява;

2. свиква и ръководи заседанията на пленума и на общото събрание на колегиите на Върховния административен съд;

3. извършва лично или възлага на съдия от Върховния административен съд проверки на организацията на дейността на съдиите от административните съдилища;

4. свиква съдиите от Върховния административен съд и административните съдилища за обсъждане на докладите от проверките;

5. може да председателства съдебни състави от всички отделения;

6. прави искания за приемане на тълкувателни решения и тълкувателни постановления;

7. съвместно със своите заместници предлага на пленума на Върховния административен съд разпределението на съдиите по колегии и отделения;

8. командирова съдии при условията на чл. 123;

9. назначава и освобождава служителите в съда;

10. изготвя годишен доклад за дейността на Върховния административен съд и го публикува на страницата на Върховния административен съд в интернет в едномесечен срок от изготвянето му;

11. в края на всяко шестмесечие подготвя и предоставя на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на министъра на правосъдието обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата;

12. организира публикуването на влезлите в сила актове на страницата на съда в интернет;

13. организира публикуването на ежемесечен бюлетин на Върховния административен съд.

(2) Председателят на Върховния административен съд изготвя обобщен годишен доклад за прилагането на закона и за дейността на административните съдилища и го внася във Висшия съдебен съвет до 30 април.

(3) Разпорежданията на председателя във връзка с организацията на работата на съда са задължителни за всички съдии и служители в него.

Чл. 123. (1) Еднократно в рамките на три години, когато длъжността на съдия от Върховния административен съд не е заета или съдия е възпрепятстван да изпълнява длъжността си и не може да бъде заместен от друг съдия от същия съд, председателят на Върховния административен съд може да командирова на негово място съдия от административен съд, който има най-малко 12 години юридически стаж, за срок до 6 месеца.

(2) Командирането на съдията се съгласува с административния му ръководител.

Раздел X

Тълкувателни решения и тълкувателни постановления

Чл. 124. (1) При противоречива или неправилна практика по тълкуването и прилагането на закона се приема тълкувателно решение от общото събрание на:

1. наказателната, гражданската или търговската колегия във Върховния касационен съд;

2. гражданската и търговската колегии във Върховния касационен съд;

3. колегия във Върховния административен съд;

4. колегиите във Върховния административен съд.

(2) При противоречива или неправилна съдебна практика между Върховния касационен съд и Върховния административен съд общото събрание на съдиите от съответните колегии на двете съдилища приемат съвместно тълкувателно постановление.

Чл. 125. Искане за приемане на тълкувателно решение или тълкувателно постановление могат да правят председателят на Върховния касационен съд, председателят на Върховния административен съд, главният прокурор, министърът на правосъдието, омбудсманът или председателят на Висшия адвокатски съвет.

Чл. 126. Искането по чл. 125 се подава:

1. за тълкувателно решение по чл. 124, ал. 1 - до общото събрание на съответната колегия или колегии;

2. за тълкувателно постановление по чл. 124, ал. 2 - до общите събрания на съдиите от съответните колегии на Върховния касационен съд и Върховния административен съд.

Чл. 127. (1) Искането се прави в писмена форма и се мотивира.

(2) Искането съдържа:

1. разпоредбата на нормативния акт и изложение на спорните въпроси по прилагането ѝ;

2. влезлите в сила съдебни актове, в които се съдържа противоречива или неправилна съдебна практика;

3. в какво се състои искането.

Чл. 128. (1) Председателят на съда, до който е подадено искането, с разпореждане образува дело и го възлага на един или на няколко съдии-докладчици.

(2) Председателят на Върховния касационен съд и председателят на Върховния административен съд със съвместно разпореждане образуват и насрочват дело за приемане на тълкувателно постановление от общото събрание на съответните колегии на двете съдилища.

(3) Делото по ал. 1 или 2 се насрочва в двумесечен срок от постъпване на искането.

Чл. 129. (1) В заседанията на общото събрание за приемане на тълкувателно решение или тълкувателно постановление могат да участват:

1. главният прокурор или определен от него заместник;

2. министърът на правосъдието или определен от него заместник-министър;

3. председателят на Висшия адвокатски съвет или определен от него член на съвета.

(2) Председателят на съда, до който е подадено искането, може да покани за участие и други юристи, както и омбудсмана.

(3) Лицата по ал. 1 и 2 се уведомяват за датата на заседанието и им се предоставя копие от искането с приложенията към него.

(4) Лицата по ал. 1 и 2 могат да изразят становище, но не участват в гласуването.

(5) За заседанието на общото събрание се води протокол, който се подписва от председателя и от секретар-протоколиста.

Чл. 130. (1) Тълкувателните решения и тълкувателните постановления се приемат и обявяват в тримесечен срок от постъпване на искането.

(2) Тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

Чл. 131. Тълкувателните решения се публикуват ежегодно в бюлетин, който се издава от Върховния касационен съд или Върховния административен съд, а тълкувателните постановления - в двата бюлетина.

Глава пета

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАНИЯ

Чл. 132. (1) Съдилищата разглеждат делата в открити съдебни заседания.

(2) Публичността на съдебния процес може да бъде ограничавана само със закон. Във всички случаи присъдата се обявява публично.

(3) Съдиите са длъжни да обявят актовете си по установените със закон ред и срок.

Чл. 133. (1) Заседанията се провеждат в съдебната сграда по седалището на съда.

(2) В изключителни случаи със съгласието на председателя на съда съдебният състав може да реши да проведе съдебното заседание в друга сграда.

Чл. 134. (1) Съдиите и прокурорите заседават в тоги.

(2) Военните съдии, военните прокурори и военните следователи работят във военна униформа.

(3) Съдебните заседатели заседават с облекло, определено в наредбата по чл. 75.

Чл. 135. (1) Председател на състава на съда е най-старшият съдия измежду членовете му.

(2) Председателят на състава ръководи съдебното заседание, следи за реда в съдебната зала и може да санкционира нарушителите по реда, предвиден в процесуалния закон.

(3) Разпорежданията на председателя на състава са задължителни за всички присъстващи в съдебната зала. Те могат да се отменят от състава на съда.

Глава шеста

ПРОКУРАТУРА

Чл. 136. (1) Прокуратурата в Република България се състои от главен прокурор, Върховна касационна прокуратура, Върховна административна прокуратура, апелативни прокуратури, военно-апелативна прокуратура, окръжни прокуратури, военно-окръжни прокуратури и районни прокуратури.

(2) В окръжните прокуратури се създават административни отдели, прокурорите от които участват в производствата по административни дела.

(3) Прокуратурата е единна и централизирана. Всеки прокурор е подчинен на съответния по-горестоящ по длъжност, а всички - на главния прокурор.

(4) Военните прокурори и следователи при изпълнение на длъжността си са независими от военните органи.

Чл. 137. Прокуратурата е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София.

Чл. 138. Главният прокурор:

1. ръководи прокуратурата;
2. организира и разпределя работата на своите заместници;
3. назначава и освобождава служителите във Върховната касационна прокуратура, във Върховната административна прокуратура и в администрацията на главния прокурор;
4. издава инструкции и дава указания относно дейността на прокуратурата.

Чл. 139. (1) Главният прокурор се подпомага от заместници при Върховната касационна прокуратура и Върховната административна прокуратура и може да им възлага свои правомощия, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Главният прокурор и неговите заместници могат писмено да отменят или изменят актовете на подчинените им прокурори, освен ако са били предмет на съдебен контрол.

Чл. 140. Административните ръководители на районните, окръжните, военно-окръжните, апелативните и военно-апелативната прокуратури организират и ръководят дейността им, назначават и освобождават служителите в тях.

Чл. 141. (1) Главният прокурор ежегодно до 30 април внася във Висшия съдебен съвет обобщен доклад за прилагането на закона и за дейността на прокуратурата и на разследващите органи.

(2) Районните, окръжните и военно-окръжните прокурори всяко тримесечие предоставят на главния прокурор информация за разследванията.

(3) Редът за предоставяне на информацията за разследванията, проведени от дознатели, се определя със съвместна инструкция на главния прокурор и министъра на вътрешните работи.

Чл. 142. (1) Главният прокурор лично или чрез определени от него прокурори извършва ревизии и контролира работата на всички прокурори.

(2) Прокурорите от апелативните и окръжните прокуратури извършват ревизии и контролират работата на прокурорите в непосредствено по-ниските по степен прокуратури.

(3) На всеки 6 месеца районните, окръжните и апелативните прокуратури, Върховната касационна прокуратура, Върховната административна прокуратура и главният прокурор изготвят и предоставят на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на министъра на правосъдието обобщена информация за образуването и движението на преписките.

Чл. 143. (1) Всички актове и действия на прокурора могат да бъдат обжалвани пред непосредствено по-горестоящата прокуратура, ако не подлежат на съдебен контрол.

(2) По-горестоящият по длъжност прокурор и прокурорът от по-горестоящата прокуратура може да извършва действия, включени в компетентността на подчинените му прокурори, и писмено да спира и да отменя разпорежданията им в определените със закон случаи.

(3) Писмените разпореждания на по-горестоящия по длъжност прокурор са задължителни за подчинените му прокурори.

Чл. 144. (1) Прокурорът ръководи разследването като наблюдаващ прокурор.

(2) Когато наблюдаващият прокурор не може да участва при разглеждане на делото в съдебно заседание поради уважителни причини, по-горестоящият прокурор определя друг прокурор, който да го замести.

(3) Съответният районен или окръжен прокурор дава ежегодно писмено становище за работата на дознателя, като изпраща препис от него на главния дознател.

Чл. 145. (1) При изпълнение на предвидените в закона функции прокурорът може:

1. да изисква документи, сведения, обяснения, експертни мнения и други материали;

2. лично да извършва проверки;

3. да възлага на съответните органи при данни за престъпления или за незаконосъобразни актове и действия да извършват проверки и ревизии в определен от него срок, като му представят заключения, а при поискване - и всички материали;

4. да призовава граждани или упълномощени представители на юридически лица, като при неявяването им без уважителни причини може да разпорежи принудително довеждане;

5. да изпраща материалите на компетентния орган, когато установи, че има основание за търсене на отговорност или за прилагане на принудителни административни мерки, които не може да осъществи лично;

6. да прилага предвидените от закона мерки при наличие на данни, че може да бъде извършено престъпление от общ характер или друго закононарушение.

(2) Разпорежданията на прокурора, издадени в съответствие с неговата компетентност и закона, са задължителни за държавните органи, длъжностните лица, юридическите лица и гражданите.

(3) Държавните органи, юридическите лица и длъжностните лица са длъжни да оказват съдействие на прокурора при изпълнение на правомощията му и да му осигуряват достъп до съответните помещения и места.

(4) В рамките на своята компетентност и в съответствие със закона прокурорът може да дава задължителни писмени разпореждания на полицейските органи.

(5) Прокурорът протестира и иска отмяна или изменение на незаконосъобразни актове в срока и по реда, предвидени със закон. Той може да спре изпълнението на акта до разглеждането на протеста от съответния орган.

Чл. 146. (1) При упражняване на надзор за законност върху изпълнение на наказанията, на другите принудителни мерки и в местата за задържане прокурорът може да:

1. посещава без предварително разрешение на администрацията местата за задържане, за лишаване от свобода и за изпълнение на другите принудителни мерки и да проверява документите, въз основа на които се задържат лицата;

2. разговаря насаме със задържаните или настанените;

3. разглежда предложения, сигнали, жалби и молби във връзка с изпълнение на наказанията и на другите принудителни мерки, предвидени със закон;

4. нарежда писмено на органите по изпълнение на наказанията и на администрацията на местата за изпълнение на другите принудителни мерки да го уведомяват за определени действия, актове и събития.

(2) За отстраняване и предотвратяване на нарушенията по ал. 1 прокурорът:

1. освобождава незабавно всеки, който е задържан незаконно в местата за лишаване от свобода и за изпълнение на другите принудителни мерки;

2. дава задължителни писмени разпореждания за отстраняване на констатирани нарушения;

3. спира изпълнението на незаконосъобразни писмени заповеди и разпореждания на длъжностни лица и иска отмяната им по съответния ред.

Чл. 147. При служебна необходимост апелативните и окръжните прокурори - за своите райони, а главният прокурор - за цялата страна, могат да командирова прокурори при условията, определени с този закон за командироване на съдии.

Глава седма

СЛЕДСТВЕНИ СЛУЖБИ

Чл. 148. (1) Следствените служби са Националната следствена служба и окръжните следствени служби.

(2) В София има следствена служба с правомощия на окръжна следствена служба.

Чл. 149. (1) Националната следствена служба е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище в София.

(2) Националната следствена служба се състои от следователи.

(3) В Националната следствена служба има специализирани отдели за разследване по дела с особена фактическа и правна сложност, по дела за престъпления, извършени в чужбина, по искания за правна помощ, както и за разследване в други случаи, предвидени със закон.

Чл. 150. Националната следствена служба се ръководи от директор, който:

1. представлява Националната следствена служба;
2. осъществява организационно, административно и методическо ръководство на следователите и служителите от Националната следствена служба и окръжните следствени служби;
3. назначава и освобождава от длъжност служителите от Националната следствена служба;
4. командирова при служебна необходимост следователи и служители от Националната следствена служба и окръжните следствени служби;
5. координира дейността на следствените служби при разследването и взаимодействието им с други държавни органи;
6. изисква, анализира и обобщава информация от следствените служби и отдели за състоянието и ефективността на тяхната дейност и предприема мерки за нейното подобряване и усъвършенстване;
7. изготвя до 31 март годишен доклад за дейността на всички следствени служби и го представя на главния прокурор за включване в обобщения годишен доклад;
8. на всеки 6 месеца подготвя и предоставя на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на министъра на правосъдието обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата.

Чл. 151. (1) Окръжните следствени служби са юридически лица на бюджетна издръжка.

(2) Окръжните следствени служби се състоят от следователи и младши следователи.

(3) В окръжните следствени служби могат да се създават следствени отделения на териториален принцип и по видове дела, както и помощни звена.

Чл. 152. Окръжната следствена служба осъществява разследването по всички дела в предвидените със закон случаи, с изключение на тези, които са от компетентността на Националната следствена служба.

Чл. 153. Окръжната следствена служба се ръководи от директор, който:

1. представлява следствената служба и отговаря за дейността ѝ;
2. осъществява общо организационно, административно и методическо ръководство на следствената служба;
3. командирова при служебна необходимост следователите и служителите от следствената служба;
4. назначава и освобождава от длъжност служителите от следствената служба;
5. изготвя шестмесечен и годишен доклад за дейността на следствената служба, които предоставя на директора на Националната следствена служба;
6. в края на всяко шестмесечие подготвя и предоставя на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на министъра на правосъдието обобщена информация за образуването, движението и приключването на делата.

Чл. 154. Разпорежданията на следователите във връзка с разследването са задължителни за всички държавни органи, юридически лица и граждани.

Глава осма

КЛЕТВА

Чл. 155. Всеки съдия при първоначално встъпване в длъжност полага следната клетва: “Заклевам се в името на народа да прилагам точно Конституцията и законите на Република България, да изпълнявам задълженията си по съвест и вътрешно убеждение, да бъда безпристрастен, обективен и справедлив, да допринасям за издигане престижа на професията, да пазя тайната на съвещанието, като винаги помня, че за всичко отговарям пред закона. Заклех се!”.

Чл. 156. Всеки прокурор и следовател при първоначално встъпване в длъжност полага следната клетва: “Заклевам се в името на народа да прилагам точно Конституцията и законите на Република България, да изпълнявам задълженията си по съвест и вътрешно убеждение, да бъда безпристрастен, обективен и справедлив, да допринасям за издигане престижа на професията, да пазя служебната тайна, като винаги помня, че за всичко отговарям пред закона. Заклех се!”.

Чл. 157. (1) Клетвата се полага пред съдиите, прокурорите и следователите от съответния орган на съдебната власт.

(2) След полагане на клетвата се подписва клетвен лист.

Чл. 158. Всеки държавен съдебен изпълнител и съдия по вписванията при първоначално встъпване в длъжност подписва клетвен лист със следната клетва: “Заклевам се в името на народа да прилагам точно Конституцията и законите на Република България, да изпълнявам честно и добросъвестно служебните си задължения, да пазя тайната на поверените ми дела, като винаги помня, че за всичко отговарям пред закона. Заклех се!”.

Чл. 159. Лице, което откаже да положи клетва или да подпише клетвен лист, не може да встъпи в длъжност.

Глава девета

СТАТУТ НА СЪДИИТЕ, ПРОКУРОРИТЕ И СЛЕДОВАТЕЛИТЕ

Раздел I

Назначаване и освобождаване

Чл. 160. Съдия, прокурор, следовател, административен ръководител и заместник на административен ръководител, с изключение на председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд и главния прокурор, се назначава, повишава, понижава, премества и освобождава от длъжност с решение на Висшия съдебен съвет.

Чл. 161. (1) Въз основа на решението на Висшия съдебен съвет за назначаване, повишаване, понижаване и преместване на съдия, прокурор и следовател административният ръководител издава акт за заемане на длъжността, който съдържа:

1. наименованието на органа на съдебната власт, в който се заема длъжността;
2. правното основание за заемането на длъжността;
3. наименованието на длъжността и ранга;
4. размера на основното и допълнителните възнаграждения;
5. датата на встъпване в длъжност.

(2) Встъпването в длъжност се извършва в едномесечен срок от постановяване на решението на Висшия съдебен съвет и се удостоверява писмено пред административния ръководител на съответния орган на съдебната власт.

(3) Съдията, прокурорът и следователят започват изпълнението на служебните си задължения с встъпването си в длъжност.

(4) Назначеният като военен съдия, военен прокурор или военен следовател се приема на кадрова военна служба и му се присвоява офицерско звание.

Чл. 162. За съдия, прокурор и следовател може да се назначи лице, което има само българско гражданство и:

1. има висше образование по специалността "Право";
2. е преминало стажа, определен в този закон, и е придобило юридическа правоспособност;
3. притежава необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на правилата за професионална етика за съдиите, прокурорите и следователите;
4. не е осъждано на лишаване от свобода за умишлено престъпление, независимо от реабилитацията;
5. не страда от психическо заболяване.

Чл. 163. Съдийските, прокурорските и следователските длъжности са:

1. съдия във Върховния касационен съд, съдия във Върховния административен съд, прокурор във Върховната касационна прокуратура, прокурор във Върховната административна прокуратура и следовател в Националната следствена служба;

2. съдия в апелативен съд и прокурор в апелативна прокуратура;
3. съдия в окръжен съд, съдия в административен съд, прокурор в окръжна прокуратура и следовател в окръжна следствена служба;
4. съдия в районен съд и прокурор в районна прокуратура;
5. младши съдия, младши прокурор и младши следовател.

Чл. 164. (1) За съдия в районен съд, прокурор в районна прокуратура и следовател в окръжна следствена служба се назначава лице, което има най-малко три години стаж.

(2) За съдия в окръжен съд и прокурор в окръжна прокуратура се назначава лице, което има най-малко 8 години стаж.

(3) За съдия в административен съд се назначава лице, което има най-малко 8 години стаж.

(4) За съдия в апелативен съд и прокурор в апелативна прокуратура се назначава лице, което има най-малко 10 години стаж.

(5) За съдия във Върховния касационен съд и във Върховния административен съд, за прокурор във Върховната касационна прокуратура и във Върховната административна прокуратура и за следовател в Националната следствена служба се назначава лице, което има най-малко 12 години стаж.

(6) За стаж по ал. 1 - 5 се зачита стажът, придобит на длъжност или професия, за която се изисква висше юридическо образование, включително стаж на лицата с висше юридическо образование на длъжност дознател в системата на Министерството на вътрешните работи или дознател в Министерството на отбраната.

(7) За стаж като съдия по ал. 1 - 5 се зачита и стажът като съдия в международен съд, създаден въз основа на международен договор, по който Република България е страна, или създаден в рамките на международна организация, на която Република България е член.

Чл. 165. (1) Съдия, прокурор и следовател се освобождава от длъжност при:

1. навършване на 65-годишна възраст;
2. подаване на оставка;
3. влизане в сила на присъда, с която е наложено наказание лишаване от свобода за умишлено престъпление;
4. трайна фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си за повече от една година;
5. наложено дисциплинарно наказание дисциплинарно освобождаване от длъжност;
6. решение на Висшия съдебен съвет, с което се отказва придобиване статут на несменяемост;
7. несъвместимост с длъжности и дейности по чл. 195, ал. 1;
8. завръщане на замествания;
9. възстановяване на работа след незаконно освобождаване от длъжност.

(2) Младши съдия, младши прокурор и младши следовател се освобождават от длъжност и в случаите, когато при повторно явяване на изпит по чл. 258, ал. 4 получи оценка "неиздържал".

(3) Съдия, прокурор и следовател, придобили несменяемост, се освобождават от длъжност само на основанията по чл. 129, ал. 3 от Конституцията на Република България, както и в случаите по ал. 1, т. 7.

(4) Съдия, прокурор и следовател, пенсионирани по ал. 1, т. 1, нямат право да заемат длъжност в органите на съдебната власт.

Чл. 166. (1) Съдия, прокурор или следовател подава оставка с най-малко 6-месечно предизвестие.

(2) В срока на предизвестие то съдията, прокурорът или следователят е длъжен да изготви всички актове по делата и преписките, които са му разпределени, а нови дела и преписки не му се разпределят.

Чл. 167. (1) Административни ръководители на органите на съдебната власт са:

1. председателят на Върховния касационен съд, председателят на Върховния административен съд, главният прокурор и директорът на Националната следствена служба;

2. председател на апелативен и на военно-апелативния съд, апелативен и военно-апелативен прокурор;

3. председател на окръжен, административен и на военен съд, окръжен и военно-окръжен прокурор и директор на окръжна следствена служба;

4. председател на районен съд и районен прокурор.

(2) Мандатът на административния ръководител започва от деня на встъпването му в длъжност.

Чл. 168. (1) Административният ръководител при осъществяване на дейността си се подпомага от заместник.

(2) Заместникът на административния ръководител се назначава за срок 5 години с право на повторно назначаване. Мандатът започва от деня на встъпването му в длъжност.

(3) Административният ръководител във всички случаи на отсъствие възлага с писмена заповед на заместника си да изпълнява функциите му или част от тях. Когато административният ръководител не е определил свой заместник, функциите му се изпълняват от един от заместниците му по старшинство.

Чл. 169. За административен ръководител, с изключение на председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд и главния прокурор, и за негов заместник се назначава съдия, прокурор или следовател.

Чл. 170. (1) За административен ръководител на районен, окръжен или административен съд, окръжна прокуратура и окръжна следствена служба се назначава лице, което отговаря на изискванията по чл. 164, ал. 4.

(2) За административен ръководител на Върховния касационен съд, Върховния административен съд, Върховната касационна прокуратура, Върховната административна прокуратура, апелативен съд, апелативна прокуратура и на Националната следствена служба се назначава лице, което отговаря на изискванията по чл. 164, ал. 5.

Чл. 171. (1) Висшият съдебен съвет приема решението за назначаване на административен ръководител или на негов заместник с мнозинство повече от половината от членовете си.

(2) Когато никой от предложените кандидати не получи необходимото мнозинство, изборът продължава за двамата от тях, които са получили най-много гласове.

Чл. 172. (1) Административни длъжности са председател на отделение или колегия в съда и завеждащ отдел в прокуратурата и в следствените служби.

(2) Председателите на отделение администратират делата в отделението и могат да председателстват съдебните състави в него.

(3) Председателите на отделение в съда и завеждащите отдели в прокуратурата и в следствените служби се назначават от съответния административен ръководител.

Чл. 173. (1) Процедурата за избор на кандидати за председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор се открива от Висшия съдебен съвет не по-рано от два месеца и не по-късно от един месец преди изтичане на мандата или в 7-дневен срок от настъпване на обстоятелство по чл. 175, ал. 1.

(2) Предложения за кандидатури могат да правят не по-малко от една пета от членовете на Висшия съдебен съвет, както и министърът на правосъдието.

(3) Предложенията се правят в двете поредни заседания, следващи заседанието, на което е прието решение за откриване на процедурата.

(4) Предложението се прави в писмена форма и към него се прилага кадрова справка на кандидата по образец, утвърден от Висшия съдебен съвет.

(5) Предложенията се внасят за разглеждане във Висшия съдебен съвет от неговия председателстващ не по-късно от 7 дни преди заседанието, на което ще се разглеждат. Висшият съдебен съвет изслушва кандидатите по азбучен ред.

(6) Висшият съдебен съвет приема решението за избор на кандидат с мнозинство повече от две трети от членовете си с тайно гласуване.

(7) Когато при първото гласуване няма кандидат, който да е получил повече от две трети гласове от членовете на Висшия съдебен съвет, изборът продължава за двамата кандидати, получили най-много гласове.

(8) При изготвяне на ново предложение, когато Президентът на Република България откаже да назначи предложен от Висшия съдебен съвет кандидат, изборът се извършва по реда на ал. 1 - 7.

Чл. 174. (1) Директорът на Националната следствена служба се избира по реда на чл. 173, ал. 2 - 5 и 7 с мнозинство повече от половината от членовете на Висшия съдебен съвет.

(2) Мандатът на директора на Националната следствена служба започва от деня на встъпването му в длъжност.

Чл. 175. (1) Административен ръководител или заместник на административен ръководител се освобождава от длъжност предсрочно на основанията по чл. 129, ал. 3 от Конституцията на Република България.

(2) Административен ръководител или заместник на административен ръководител се освобождава от длъжност предсрочно и в случаите, когато е освободен от длъжност като съдия, прокурор или следовател на основание чл. 129, ал. 3, т. 2 - 5 от Конституцията на Република България.

(3) Предложение за предсрочно освобождаване на административен ръководител, както и на негов заместник, с изключение на председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд и главния прокурор, се прави в писмена форма:

1. не по-рано от два месеца и не по-късно от един месец преди изтичане на мандата или навършване на 65-годишна възраст;

2. в срок три дни от узнаване на обстоятелствата по чл. 129, ал. 3, т. 2 - 5 от Конституцията на Република България.

(4) При предсрочно прекратяване на мандат на административен ръководител на негово място се назначава лице, чийто мандат започва да тече от датата на встъпването му в длъжност. До встъпването в длъжност на нов административен ръководител неговите функции се изпълняват от определен от Висшия съдебен съвет заместник.

(5) Основанието за предсрочно освобождаване на председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд и главния прокурор се установява от Висшия съдебен съвет с решение, прието по реда на чл. 173, след което се предлага на Президента на Република България неговото освобождаване.

(6) Основанието за предсрочно освобождаване на директора на Националната следствена служба се установява от Висшия съдебен съвет с решение, прието по реда на чл. 173, ал. 2 - 5 и 7.

Раздел II

Конкурси за назначаване, повишаване в длъжност и преместване на съдия, прокурор и следовател

Чл. 176. (1) За заемане на длъжност в органите на съдебната власт се провежда централизиран конкурс за:

1. младши съдии, младши прокурори и младши следователи;
2. първоначално назначаване.

(2) Конкурсът по ал. 1, т. 1 се провежда най-малко веднъж годишно и не по-късно от три месеца след обявяването му.

(3) Конкурсът по ал. 1, т. 2 се провежда два пъти годишно и не по-късно от два месеца след обявяването му.

Чл. 177. (1) Планирането на длъжности за младши съдии, младши прокурори и младши следователи се извършва от Висшия съдебен съвет по предложение на административните ръководители на органите на съдебната власт за всяка следваща календарна година.

(2) Планираните длъжности за младши съдии, младши прокурори и младши следователи не могат да се трансформират след обявяване на конкурса.

(3) Овакантиените длъжности за младши съдии, младши прокурори и младши следователи не могат да бъдат трансформирани в длъжности за съдии, прокурори и следователи.

Чл. 178. (1) Висшият съдебен съвет чрез жребий определя по 20 на сто от броя на свободните длъжности в съда, прокуратурата и следствената служба за заемането им чрез конкурс за първоначално назначаване.

(2) Процентите по ал. 1 се определят поотделно за всяко от нивата в съда, прокуратурата и следствената служба.

Чл. 179. Длъжностите за младши съдии, младши прокурори, младши следователи и свободните длъжности за първоначално назначаване се обявяват от Висшия съдебен съвет чрез обнародване в “Държавен вестник”, публикуване в един централен всекидневник и на страницата на Висшия съдебен съвет в интернет.

Чл. 180. (1) Висшият съдебен съвет обявява отделен конкурс за всеки орган на съдебната власт чрез обнародване на решението в “Държавен вестник” и публикуването му в един централен всекидневник и на страницата на Висшия съдебен съвет в интернет.

(2) Обявлението по ал. 1 съдържа:

1. броя и вида на длъжностите и органите на съдебната власт, за които се отнасят;
2. документите, които се изискват, срока и мястото за подаването им;
3. програмата, по която се провежда конкурсът;
4. датата, часа и мястото на провеждане на конкурса.

Чл. 181. (1) В конкурса за младши съдии, младши прокурори и младши следователи може да участва лице, което отговаря на изискванията по чл. 162.

(2) В конкурса за първоначално назначаване може да участва лице, което отговаря на изискванията по чл. 162 и има стаж по чл. 164 за длъжността, за която е обявен конкурсът.

(3) Документите за участие в конкурса се подават в администрацията на Висшия съдебен съвет.

Чл. 182. (1) Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи извършва проверка на документите и допуска за участие в конкурса всички кандидати, които отговарят на условията по чл. 181, ал. 1 или 2.

(2) Списъците на допуснатите и недопуснатите за участие в конкурса лица се обявяват на страницата на Висшия съдебен съвет в интернет най-малко 7 дни преди датата на провеждане на конкурса.

(3) В списъка на лицата, които не са допуснати за участие в конкурса, се посочва и основанието за недопускане.

Чл. 183. (1) Конкурсът се провежда от конкурсна комисия, която се състои от председател, четирима редовни и двама резервни членове. В зависимост от броя на кандидатите Висшият съдебен съвет може да състави и повече от една комисия.

(2) В състава на редовните членове на комисията участва поне един хабилитиран учен по правни науки.

(3) Членовете на комисията за конкурс за първоначално назначаване са с ранг равен или по-висок от ранга на обявената свободна длъжност.

(4) Поименният състав на всяка комисия се определя с решение на Висшия съдебен съвет.

Чл. 184. (1) Конкурсът включва писмен и устен изпит, като оценките са по шестобалната система.

(2) Писменият изпит е анонимен и се състои в решаване на казус в съответния правен отрасъл.

(3) Резултатите от писмения изпит се обявяват на общодостъпно място в сградата на Висшия съдебен съвет и на страницата му в интернет в тридневен срок от подписването на протокола от комисията по провеждането му.

(4) До устен изпит се допуска кандидат, издържал писмения изпит с оценка не по-ниска от много добър "4,50".

(5) Устният изпит се провежда не по-рано от 7 дни от обявлението по ал. 3.

Чл. 185. (1) Конкурсната комисия обявява резултатите от устния изпит в 7-дневен срок от провеждането му на общодостъпно място в сградата на Висшия съдебен съвет и на страницата му в интернет.

(2) В 7-дневен срок от обявяването на резултатите по ал. 1 кандидат, издържал конкурса, подава заявление, с което потвърждава участието си в класирането за конкретната длъжност и органа на съдебната власт, за които кандидатства.

(3) Кандидат, който не е подал заявление по ал. 2, не участва в класирането.

Чл. 186. (1) Конкурсната комисия извършва класирането на кандидатите за всяка длъжност чрез подреждането им по бал, който се образува като сбор от оценките на писмения и устния изпит и общия успех от държавните изпити.

(2) Председателят на конкурсната комисия внася предложение пред Висшия съдебен съвет за назначаване на кандидатите по ал. 1.

(3) Висшият съдебен съвет приема решение за назначаването на кандидатите по поредността на класирането до попълване на местата, за които е обявен конкурсът.

Чл. 187. (1) Всеки заинтересован може да обжалва решението на Висшия съдебен съвет по чл. 186, ал. 3 в 7-дневен срок от постановяването му.

(2) При подадена жалба по ал. 1 кандидатите не встъпват в длъжност.

(3) Върховният административен съд разглежда жалбата в тричленен състав и решението му е окончателно.

Чл. 188. (1) Организацията по провеждането на конкурсите се извършва от администрацията на Висшия съдебен съвет.

(2) Редът за подаване на документи за участие в конкурса, съставянето на комисиите, редът за провеждането му и оценяване на кандидатите се определят с наредба на Висшия съдебен съвет, която се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 189. (1) Свободните длъжности в съдилищата, прокуратурите и следствените служби, извън тези по чл. 178, се обявяват от Висшия съдебен съвет по реда на чл. 179 и се заемат след конкурс, който се провежда чрез атестиране.

(2) Повишаване в длъжност е преминаване на по-висока по степен длъжност в орган на съдебната власт.

(3) Преместване е преминаване на равна по степен длъжност в орган на съдебната власт.

Чл. 190. Обявлението по чл. 189, ал. 1 се прави едновременно с обявяването на свободните длъжности за първоначално назначаване и съдържа броя и вида на длъжностите и органите на съдебната власт, за които се отнасят.

Чл. 191. (1) Кандидат за заемане на длъжност по чл. 189, ал. 1 може да е съдия, прокурор или следовател, който има стажа по чл. 164 за обявената свободна длъжност.

(2) Кандидатът подава документи във Висшия съдебен съвет.

(3) Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи извършва проверка на документите на всички кандидати.

(4) Списъкът на всички кандидати се обявява на страницата на Висшия съдебен съвет в интернет, като за кандидатите, които не отговарят на условията, се посочва основанието.

Чл. 192. (1) Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи провежда атестиране на всеки кандидат, който отговаря на условията за заемане на обявена свободна длъжност, с изключение на кандидата, който е атестиран през последната една година преди обявяването на свободните длъжности .

(2) Резултатите от атестирането по ал. 1 се обявяват на страницата на Висшия съдебен съвет в интернет след приключването му за всички кандидати.

(3) В 7-дневен срок от обявяването по ал. 2 всеки съдия, прокурор или следовател с положителна комплексна оценка от атестирането подава заявление, с което потвърждава участието си в класирането за длъжността и органа на съдебната власт, за които кандидатства.

(4) Кандидат, който не е подал заявление по ал. 3, не участва в класирането.

Чл. 193. (1) Председателят на Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи внася във Висшия съдебен съвет мотивирано становище, което обобщава резултатите от атестирането за всеки кандидат.

(2) Висшият съдебен съвет извършва класиране за всяка длъжност според резултатите от атестирането.

(3) Когато няколко кандидати за една длъжност имат еднакъв резултат от атестирането, предимство има този кандидат, който е с по-висок ранг. Когато кандидатите са и с еднакъв ранг, предимство има този, който има по-дълъг стаж в органите на съдебната власт.

Чл. 194. (1) Висшият съдебен съвет приема решение за повишаване или преместване на съдия, прокурор или следовател по поредността на класирането до попълване на местата.

(2) Решението по ал. 1 може да се обжалва при условията и по реда на чл. 187.

Раздел III

Несъвместимост

Чл. 195. (1) Съдия, прокурор и следовател, докато заема длъжността си, не може да:

1. е народен представител, кмет или общински съветник;
2. заема длъжност в държавни или общински органи, както и в институции на Европейския съюз;

3. упражнява търговска дейност или да е съдружник, управител или да участва в надзорни, управителни съвети или съвети на директорите или в контролни органи на търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел, които осъществяват стопанска дейност, с изключение на тези на професионалните сдружения на съдии, прокурори и следователи;

4. получава възнаграждение за извършване на дейност по договор или по служебно правоотношение с държавна, общинска или обществена организация, търговско дружество, кооперация, юридическо лице с нестопанска цел, физическо лице или едноличен търговец, с изключение на научна и преподавателска дейност, участие в изработването на проекти на нормативни актове, които са възложени от Народното събрание или органите на изпълнителната власт, както и за упражняване на авторски права;

5. упражнява свободна професия или друга платена професионална дейност;

6. членува в политически партии или коалиции, в организации с политически цели, да извършва политическа дейност, както и да членува в организации или да извършва дейности, които засягат независимостта му;

7. е член на синдикална организация извън системата на съдебната власт.

(2) При преустановяване на длъжността лицата по ал. 1, т. 1, министрите или заместник-министрите, подали молба до Висшия съдебен съвет в 14-дневен срок от датата на освобождаването им, се възстановяват на заеманата длъжност в органите на съдебната власт, като времето, прекарано на съответната длъжност, се зачита за стаж по чл. 164, ал. 1 - 5.

Раздел IV

Атестиране. Несменяемост

Чл. 196. Атестиране се провежда:

1. за придобиване на несменяемост;
2. за повишаване в длъжност или за преместване;
3. за повишаване в ранг;
4. периодично - на всеки 5 години от последното атестиране до навършване на 60-годишна възраст;
5. за назначаване на административен ръководител или заместник на административен ръководител.

Чл. 197. Атестирането на квалификацията на съдия, прокурор или следовател се провежда въз основа на общи и специфични критерии.

Чл. 198. (1) Общите критерии за атестиране на съдия, прокурор или следовател са:

1. брой, вид, сложност и тежест на преписките и делата;
2. спазване на сроковете;
3. брой потвърдени и отменени актове и основанията за това;
4. разбираемо и обосновано мотивиране на актовете;
5. резултати от проверките на Инспектората към Висшия съдебен съвет;
6. поощрения и наказания през периода, за който се извършва атестирането;

7. спазване правилата за професионална етика на съдиите, прокурорите и следователите.

(2) При атестирането се отчита и общата натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестирания съдия, прокурор или следовател в сравнение с другите съдии, прокурори или следователи от същия орган на съдебната власт.

Чл. 199. (1) Специфичните критерии за атестиране на съдия са:

1. спазване на графика за провеждане на съдебни заседания;
2. умение за водене на съдебно заседание и съставяне на протокол.

(2) Специфичните критерии за атестиране на прокурор са:

1. умения за планиране и структуриране на действията в досъдебното и съдебното производство;

2. изпълнение на писмените указания и разпореждания на по-горестоящия прокурор;

3. способност за организиране на работата и ръководство на разследващите органи и екипите, които участват в досъдебното производство.

(3) Специфичните критерии за атестиране на следовател са:

1. умения за планиране и структуриране на действията в досъдебното производство;

2. изпълнение на писмените указания и разпореждания на прокурора.

Чл. 200. (1) Атестирането на административен ръководител или заместник на административен ръководител обхваща оценката на квалификацията му като съдия, прокурор или следовател и оценката за заемане на ръководна длъжност.

(2) Оценката на квалификацията се провежда въз основа на общите и специфични критерии за съдия, прокурор или следовател.

Чл. 201. (1) Критериите за оценка за заемане на ръководна длъжност са:

1. способност за работа в екип и разпределение на задачи в него;
2. способност за вземане на решения;
3. представителност.

(2) При атестирането на административен ръководител или на заместник на административен ръководител се анализират и отчитат и резултатите от дейността на органа на съдебната власт, който той ръководи.

(3) Показатели за оценка на представителността са:

1. поведение, което издига авторитета на съдебната власт;

2. умение за комуникация с други държавни органи, граждани и юридически лица.

Чл. 202. (1) Комплексната оценка от атестирането може да е положителна или отрицателна.

(2) Степените на положителната комплексна оценка са:

1. задоволителна;
2. добра;
3. много добра.

Чл. 203. (1) Атестирането на съдия, прокурор или следовател се провежда по:

1. решение на Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи;

2. предложение на лице по чл. 38, ал. 2 или 3.

(2) Предложението за атестиране за придобиване на несменяемост или за периодично атестиране се прави до три месеца преди изтичане на петгодишния срок.

(3) В случаите по чл. 196, т. 5 Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи провежда атестиране на всички кандидати.

Чл. 204. (1) Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи може да възлага на помощната атестационна комисия проверката на дейността на атестирания съдия, прокурор, следовател, административен ръководител или заместник на административен ръководител по показателите за атестиране.

(2) В случаите по ал. 1 помощната атестационна комисия представя на Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи обобщен доклад за резултатите от проверката, който съдържа и предложение за комплексната оценка.

(3) За провеждане на атестирането Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи може да изслуша атестирания съдия, прокурор, следовател, административен ръководител или заместник на административен ръководител, както и да събира друга допълнителна информация по показателите за атестиране.

Чл. 205. (1) Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи предоставя на атестирания резултатите от атестирането преди внасянето им за обсъждане във Висшия съдебен съвет.

(2) Атестираният може да направи писмено възражение, което предоставя на Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи.

(3) Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи разглежда писменото възражение и дава становище по него.

Чл. 206. (1) Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи внася във Висшия съдебен съвет резултатите от атестирането, писменото възражение, ако има такова, и становището си по него и предложение за комплексната оценка в 14-дневен срок от приключване на атестацията.

(2) Висшият съдебен съвет изслушва атестирания, когато предложението на Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи е за отрицателна комплексна оценка. Атестираният се уведомява най-малко 7 дни преди датата на заседанието и му се предоставя възможност да представи писмени възражения.

(3) Извън случаите по ал. 2 Висшият съдебен съвет може да изслуша атестирания съдия, прокурор, следовател, административен ръководител или заместник на административен ръководител.

Чл. 207. (1) Висшият съдебен съвет с решение определя комплексната оценка от атестацията.

(2) В решението по ал. 1 могат да се съдържат и препоръки към атестирания съдия, прокурор, следовател, административен ръководител или

заместник на административен ръководител, изпълнението на които се отчита при следващо атестиране.

(3) В случаите, когато атестирането е проведено за придобиване на несменяемост, за повишаване в ранг или за назначаване на административен ръководител или заместник на административен ръководител и комплексната оценка е отрицателна, ново атестиране може да се проведе най-рано след две години.

Чл. 208. (1) В методиката за атестиране с най-висок коефициент се отчитат показателите, които са свързани с разглеждането и решаването на делата и преписките.

(2) Методиката за атестиране, изискванията към членовете на помощните атестационни комисии, както и съдържанието и образеца на акта, в които се съдържа информацията за проведено атестиране, се определят с решение на Висшия съдебен съвет.

(3) Решението по ал. 2 се публикува на страницата на Висшия съдебен съвет в интернет.

Чл. 209. (1) Съдия, прокурор или следовател става несменяем след навършване на стажа, определен в чл. 129, ал. 3 от Конституцията на Република България, и при получена положителна комплексна оценка от атестирането.

(2) В стажа за придобиване на несменяемост се включва и времето като младши съдия, младши прокурор или младши следовател.

Раздел V

Права и задължения

Чл. 210. Съдиите, прокурорите и следователите са длъжни:

1. да решават разпределените им дела или преписки в определения срок;
2. да участват в заседанията на общото събрание на съответния орган на съдебната власт;
3. при необходимост да изпълняват служебните си задължения и в извънработно време;
4. да изпълняват и други задачи, свързани със службата им, които са им възложени от административния ръководител.

Чл. 211. (1) Съдиите и съдебните заседатели са длъжни да пазят тайната на съвещанието при решаването на делата.

(2) Съдиите, прокурорите и следователите са длъжни да пазят като служебна тайна сведенията, които са им станали известни в кръга на службата и засягат интересите на гражданите, юридическите лица и държавата.

Чл. 212. Съдиите, съдебните заседатели, прокурорите и следователите нямат право да изразяват предварително становище по възложените им дела, както и становище по дела, които не са им възложени.

Чл. 213. Съдия, прокурор и следовател няма право да дава правни консултации.

Чл. 214. Съдия, прокурор и следовател не може да се призовава на учебно-мобилизационно мероприятие или военно учение.

Чл. 215. Съдиите, прокурорите и следователите при осъществяване на функциите си могат да искат съдействие от всички държавни органи, длъжностни лица, юридически лица и граждани, които са длъжни да им го оказват.

Чл. 216. (1) Държавата защитава съдиите, прокурорите и следователите при изпълнение на техните служебни задължения и ги обезщетява за вреди, които са им причинени при или по повод изпълнение на техните служебни функции. Размерът на обезщетението се определя от разликата между действителния размер на вредата и размера на задължителната застраховка.

(2) Държавата обезщетява при условията на ал. 1 и вредите, причинени на техните съпруг, възходящи или низходящи, поради изпълнението на служебните задължения на съдиите, прокурорите и следователите.

Чл. 217. (1) Съдиите, прокурорите и следователите могат да образуват и да членуват в организации, които защитават професионалните им интереси.

(2) Организацията по ал. 1 не могат да членуват във федерации и конфедерации на синдикални организации на работници и служители.

Чл. 218. (1) Председателите на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд, главният прокурор и директорът на Националната следствена служба получават основно месечно възнаграждение, равно на 90 на сто от възнаграждението на председателя на Конституционния съд.

(2) Основното месечно възнаграждение за най-ниската съдийска, прокурорска и следователска длъжност се определя в размер на удвоената средномесечна заплата на заетите лица в бюджетната сфера съгласно данните на Националния статистически институт.

(3) Възнагражденията за останалите длъжности в органите на съдебната власт се определят от Висшия съдебен съвет.

Чл. 219. На съдиите, прокурорите и следователите върху основното месечно възнаграждение се изплаща допълнително възнаграждение за продължителна работа като съдия, прокурор и следовател в размер 2 на сто за всяка година трудов стаж, но не повече от 40 на сто.

Чл. 220. Допълнително възнаграждение за извънреден труд на съдия, прокурор и следовател се заплаща само за изпълнение на служебни задължения в празнични и почивни дни.

Чл. 221. На съдиите, прокурорите и следователите се изплащат всяка година средства за тога или облекло в размер две средномесечни заплати на заетите лица в бюджетната сфера.

Чл. 222. При повишаване или преместване на съдия, прокурор или следовател в органите на съдебната власт не се изплащат обезщетения.

Чл. 223. Съдиите, прокурорите и следователите, докато заемат длъжността, могат да ползват жилища от ведомствения жилищен фонд на органите на съдебната власт.

Чл. 224. (1) Задължителното обществено и здравно осигуряване на съдиите, прокурорите и следователите се извършва за сметка на бюджета на съдебната власт.

(2) Съдиите, прокурорите и следователите задължително се застраховат срещу злополука за сметка на бюджета на съдебната власт.

Чл. 225. (1) При освобождаване от длъжност съдия, прокурор или следовател с повече от 10 години стаж на такава длъжност има право на еднократно парично обезщетение в размер на толкова брутни месечни възнаграждения, колкото прослужени години има в органите на съдебната власт, но не повече от 20.

(2) Обезщетението по ал. 1 не се изплаща в случаите по чл. 165, ал. 1, т. 3 и 5, както и когато комплексната оценка от последната атестация на съдията, прокурора или следователя е отрицателна.

(3) В случаите, когато съдия, прокурор или следовател е привлечен като обвиняем за извършване на умишлено престъпление или по отношение на него е образувано дисциплинарно производство, обезщетението не се изплаща до приключване на наказателното или дисциплинарното производство.

(4) При последващо освобождаване от длъжност от дължимото обезщетение по ал. 1 се приспада обезщетението, получено при предишното освобождаване.

(5) При смърт на съдия, прокурор или следовател обезщетението по ал. 1 се изплаща на наследниците му.

Чл. 226. Незаконно освободен от длъжност съдия, прокурор или следовател при възстановяване има право на обезщетение в размер на брутното му възнаграждение за времето, през което не е заемал длъжността, но за не повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга длъжност с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението. Брутната заплата за определяне на обезщетението е определената му брутна заплата към момента на признаването на освобождаването за незаконно или на неявяването му да заеме длъжността.

Чл. 227. (1) Съдия, прокурор или следовател не може да бъде командирован за повече от три месеца в една календарна година без предварителното му писмено съгласие.

(2) Бременни и майки с деца до тригодишна възраст не могат да бъдат командировани без предварителното им писмено съгласие.

(3) За времето, през което съдия, прокурор или следовател е командирован за изпълнение на длъжност, която е по-висока от заеманата от него длъжност, той получава съответното по-високо възнаграждение.

Чл. 228. (1) Съдиите, прокурорите и следователите декларират доходите и имуществото си в Сметната палата при условията и по реда на Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности.

(2) Висшият съдебен съвет предоставя на Сметната палата информация за възнагражденията на лицата, които заемат съдийски, прокурорски и следователски длъжности, както и за промените в тяхното служебно положение.

Чл. 229. За неуредените в този раздел въпроси се прилага Кодексът на труда.

Раздел VI

Временно отстраняване от длъжност

Чл. 230. (1) В случаите по чл. 132 от Конституцията на Република България, когато съдия, прокурор или следовател е привлечен като обвиняем, Висшият съдебен съвет временно го отстранява от длъжност до приключване на наказателното производство.

(2) Когато, извън случаите по ал. 1, срещу съдия, прокурор или следовател е образувано наказателно производство от общ характер, Висшият съдебен съвет може да го отстрани от длъжност до приключването на наказателното производство.

(3) Искането за временно отстраняване от длъжност се прави от главния прокурор, а в случаите по ал. 2 - или от не по-малко от една пета от общия брой на членовете на Висшия съдебен съвет.

(4) В случаите, когато по отношение на съдия, прокурор или следовател е постановена мярка за неотклонение задържане под стража, той се смята за временно отстранен от длъжност от датата на влизане в сила на съдебния акт, с който се постановява мярката.

Чл. 231. При прекратяване на наказателното производство или при постановяване на оправдателна присъда съдията, прокурорът или следователят, който е временно отстранен от длъжност, се възстановява и му се заплаща трудовото възнаграждение за периода на отстраняването.

Чл. 232. При образувано дисциплинарно производство за налагане на наказание дисциплинарно освобождаване от длъжност на съдия, прокурор, следовател, административен ръководител или заместник на административен ръководител по предложение на дисциплинарния състав Висшият съдебен съвет може да го отстрани от длъжност за срок до 6 месеца.

Раздел VII

Рангове. Повишаване на място. Старшинство

Чл. 233. (1) Възходящите рангове за съдия, прокурор и следовател са:

1. съдия в окръжен съд, прокурор в окръжна прокуратура и следовател в окръжна следствена служба;

2. съдия в апелативен съд и прокурор в апелативна прокуратура;

3. съдия във Върховния касационен съд и във Върховния административен съд, прокурор във Върховната касационна прокуратура и във Върховната административна прокуратура и следовател в Националната следствена служба.

(2) Съдиите в градския съд в град София са с ранг на съдия в апелативен съд, а съдиите в районния съд в град София са с ранг на съдия в окръжен съд.

(3) Прокурорите в градската прокуратура в град София са с ранг на прокурор в апелативна прокуратура, а прокурорите в районната прокуратура в град София са с ранг на прокурор в окръжна прокуратура.

Чл. 234. Повишаване на място в по-горен ранг и възнаграждение на съдия, прокурор и следовател може да се извърши при доказана висока квалификация и образцово изпълнение на служебните задължения, ако е прослужил на съответната или приравнена длъжност най-малко три години и ако отговаря на изискванията на чл. 164.

Чл. 235. Повишаването на място се извършва съобразно ранговете на съдия, прокурор и следовател до два по-горни ранга включително, считано от ранга за заеманата длъжност.

Чл. 236. Освободеният от длъжност съдия, прокурор или следовател, с изключение на освободения поради влизане в сила на присъда, с която е наложено наказание лишаване от свобода за умишлено престъпление или е наложено дисциплинарно наказание дисциплинарно освобождаване от длъжност, при последващо назначение запазва ранга, който е имал при освобождаването си.

Чл. 237. Старшинството на съдия, прокурор и следовател се определя:

1. от ръководната функция или административната длъжност, която изпълнява в съответния съд, прокуратура или следствена служба;

2. при равен ранг - от продължителността на стажа в съответния орган на съдебната власт, а за военните - от военното звание;

3. при равни длъжност, ранг и военно звание - от продължителността на стажа по чл. 164, ал. 1 - 5.

Глава десета

МЛАДШИ СЪДИИ, МЛАДШИ ПРОКУРОРИ И МЛАДШИ СЛЕДОВАТЕЛИ. СЪДЕБНИ ПОМОЩНИЦИ И ПРОКУРОРСКИ ПОМОЩНИЦИ

Раздел I

Младши съдии, младши прокурори и младши следователи

Чл. 238. За младши съдия, младши прокурор и младши следовател може да се назначи лице, което отговаря на изискванията по чл. 162 и е издържало съответния конкурс.

Чл. 239. (1) Младши съдия се назначава в окръжен съд.

(2) Младши прокурор се назначава в районна прокуратура.

(3) Младши следовател се назначава в окръжна следствена служба.

Чл. 240. (1) Младшият съдия, младшият прокурор и младшият следовател се назначават за срок три години.

(2) Срокът по ал. 1 може да се продължи с още 6 месеца с решение на Висшия съдебен съвет.

Чл. 241. При встъпването си в длъжност младшият съдия, младшият прокурор и младшият следовател полагат клетва съответно по чл. 155 или 156.

Чл. 242. Административният ръководител на съответния съд, прокуратура или окръжна следствена служба определя със заповед съдия, прокурор или следовател - наставник на младшия съдия, младшия прокурор или младшия следовател, който наблюдава и подпомага професионалното му развитие.

Чл. 243. (1) След изтичането на срока по чл. 240 младшият съдия, младшият прокурор или младшият следовател се назначава на длъжност съдия в районен съд, прокурор в районна прокуратура или следовател в окръжна следствена служба без провеждане на конкурс.

(2) Ако в съответния съдебен район няма свободна длъжност, на лицето се предлага място в друг съдебен район.

Раздел II

Съдебни помощници и прокурорски помощници

Чл. 244. (1) В окръжния и апелативния съд, във Върховния касационен съд и във Върховния административен съд има съдебни помощници.

(2) В окръжната и апелативната прокуратура, във Върховната касационна прокуратура и във Върховната административна прокуратура има прокурорски помощници.

Чл. 245. (1) За съдебен и прокурорски помощник се назначава лице, което отговаря на изискванията по чл. 162 и е издържало конкурс за съдебен служител.

(2) Кандидатите се назначават по реда на класирането им от конкурсната комисия.

Чл. 246. (1) Съдебните помощници се назначават от административния ръководител на съответния съд.

(2) Прокурорските помощници се назначават от главния прокурор или административния ръководител на съответната прокуратура.

Чл. 247. Съдебните и прокурорските помощници получават основно месечно трудово възнаграждение в размер до 90 на сто от основното възнаграждение за най-ниската съдийска или прокурорска длъжност.

Чл. 248. За неуредените в този раздел въпроси се прилага Кодексът на труда.

Глава единадесета

НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ НА ПРАВОСЪДИЕТО

Чл. 249. (1) Националният институт на правосъдието осъществява:

1. задължителното първоначално обучение;
2. поддържането и повишаването на квалификацията на съдиите, прокурорите и следователите, на държавните съдебни изпълнители, съдиите по вписванията, съдебните служители, на инспекторите от Инспектората към министъра на правосъдието и на други служители от Министерството на правосъдието.

(2) Към Националния институт на правосъдието има учебно-информационен център, който организира дистанционно обучение и извършва проучване и изследване на съдебната практика, включително на практиката по администриране на правораздаването, за нуждите на обучението.

Чл. 250. Националният институт на правосъдието е юридическо лице със седалище София.

Чл. 251. (1) Финансирането на Националния институт на правосъдието се осъществява от бюджета на съдебната власт, от програми и проекти, от дарения и от собствена дейност, свързана с обучение.

(2) Висшият съдебен съвет осигурява по бюджета на Националния институт на правосъдието средствата, необходими за провеждане на всички предвидени в закона обучения.

Чл. 252. (1) Националният институт на правосъдието се ръководи от управителен съвет, в състава на който се включват четирима представители на Висшия съдебен съвет и трима представители на Министерството на правосъдието.

(2) Председателят на Върховния касационен съд е член по право на управителния съвет от квотата на Висшия съдебен съвет и негов председател.

(3) Министърът на правосъдието е член по право на управителния съвет от квотата на Министерството на правосъдието.

Чл. 253. Управителният съвет на Националния институт на правосъдието:

1. назначава и освобождава директора и заместник-директорите;
2. приема учебните програми;
3. одобрява проекта на бюджет на Националния институт на правосъдието и го представя пред Висшия съдебен съвет;
4. приема вътрешните правила, предвидени в правилника по чл. 263;
5. одобрява състава на програмния съвет на Националния институт на правосъдието;
6. определя числеността на служителите;
7. приема тригодишен план за дейността си;
8. организира, ръководи и контролира участието на Националния институт на правосъдието в Европейската мрежа за съдебно обучение.

Чл. 254. Решенията на управителния съвет се приемат с мнозинство повече от половината от членовете му, с изключение на решенията по чл. 253, т. 1 - 4, които се приемат с мнозинство от две трети от членовете.

Чл. 255. (1) Националният институт на правосъдието се управлява от директор.

(2) Директорът на Националния институт на правосъдието се назначава от управителния съвет за срок три години с право на повторно назначаване след оценка на дейността му от управителния съвет.

(3) В отсъствие на директора неговите правомощия се упражняват от писмено оправомощен от него заместник-директор.

Чл. 256. (1) Програмният съвет е помощен орган на Националния институт на правосъдието, който има консултативни функции.

(2) Съставът на програмния съвет се одобрява от управителния съвет и включва изтъкнати специалисти от правната теория и практика.

(3) Членовете на програмния съвет участват в изготвянето и актуализирането на учебните програми.

Чл. 257. (1) Учебните програми на Националния институт на правосъдието се утвърждават от управителния съвет по предложение на директора.

(2) Програмите и дейностите за повишаване квалификацията на държавните съдебни изпълнители, на съдиите по вписванията, на съдебните служители, на инспекторите от Инспектората към министъра на правосъдието и на други служители от Министерството на правосъдието се съгласуват с министъра на правосъдието.

Чл. 258. (1) Непосредствено след встъпването им в длъжност младшите съдии, младшите прокурори и младшите следователи преминават задължителен курс на първоначално обучение в Националния институт на правосъдието.

(2) Курсът на обучение по ал. 1 е 6 месеца. През това време курсистите получават възнаграждението за длъжността, на която са назначени, и се освобождават от правоприлагане.

(3) В края на обучението по ал. 1 младшите съдии, младшите прокурори и младшите следователи полагат изпит, който се оценява с “издържал” и “неиздържал”.

(4) При оценка “неиздържал” младшият съдия, младшият прокурор и младшият следовател се явяват повторно на изпит след три месеца. При получена оценка “неиздържал” лицето се освобождава от заеманата длъжност.

(5) Националният институт на правосъдието осъществява методическо ръководство на младшите съдии, младшите прокурори и младшите следователи след завършване на курса на обучение по ал. 1, докато заемат съответната длъжност.

Чл. 259. При първоначално назначаване на длъжност в органите на съдебната власт през първата година след встъпването си в длъжност съдиите, прокурорите и следователите преминават задължителен курс за повишаване на квалификацията.

Чл. 260. Участието на съдебните служители в съответните квалификационни курсове на Националния институт на правосъдието се взема предвид при повишаването им.

Чл. 261. Висшият съдебен съвет може да реши определени курсове да са задължителни за съдиите, прокурорите, следователите и съдебните служители в случаите на:

1. повишаване в длъжност;
2. назначаване за административен ръководител;
3. специализация.

Чл. 262. (1) Дейността по задължителното първоначално обучение на младшите съдии, младшите прокурори и младшите следователи се осъществява от постоянни и временни преподаватели.

(2) Постоянни преподаватели към Националния институт на правосъдието могат да са съдии, прокурори, следователи, преподаватели и научни сътрудници по правни науки.

(3) Съдиите, прокурорите и следователите, привлечени като постоянни преподаватели, ползват служебен отпуск или могат да бъдат командировани от Висшия съдебен съвет по предложение и за сметка на Националния институт на правосъдието за времето, през което извършват преподавателска дейност.

Чл. 263. Висшият съдебен съвет по предложение на управителния съвет приема правилник за организацията на дейността на Националния институт на правосъдието, който се обнародва в “Държавен вестник”.

Глава дванадесета

ДЪРЖАВНИ СЪДЕБНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ

Чл. 264. (1) В районните съдилища има държавни съдебни изпълнители.

(2) Броят на държавните съдебни изпълнители се определя от министъра на правосъдието.

(3) В районните съдилища, където няма държавен съдебен изпълнител, функциите на държавен съдебен изпълнител се изпълняват от районен съдия, определен от председателя на съответния съд, за което се уведомява министърът на правосъдието.

Чл. 265. Държавните съдебни изпълнители се назначават от министъра на правосъдието след провеждане на конкурс. Министърът на правосъдието може да насрочи конкурс и по предложение на председателя на районния съд.

Чл. 266. (1) Министърът на правосъдието насрочва конкурс за държавни съдебни изпълнители със заповед, с която се определя редът за провеждането му.

(2) Заповедта се обявява на общодостъпно място в сградата на районния съд, обнародва се в “Държавен вестник” и се публикува в един централен ежедневник и на страницата на Министерството на правосъдието в интернет в двумесечен срок преди датата за провеждане на конкурса.

(3) Заповедта по ал. 1 съдържа и:

1. брой на свободните длъжности за държавни съдебни изпълнители и районите на дейността им;

2. дата, час и място на провеждане на конкурса;

3. място и срок за приемане на конкурсните документи;

4. размер на държавната такса за участие в конкурс и сметка, по която тя се внася.

(4) Министерството на правосъдието събира държавна такса за конкурса в размер, определен с тарифа, одобрена от Министерския съвет.

Чл. 267. За участие в конкурс за държавни съдебни изпълнители могат да кандидатстват лица, които отговарят на изискванията по чл. 162.

Чл. 268. (1) Конкурсът за държавни съдебни изпълнители се състои от писмен и устен изпит.

(2) Конкурсът се провежда от комисия в състав - председател и двама членове, определени от министъра на правосъдието.

(3) Конкурсната комисия извършва класирането на кандидатите и в 7-дневен срок го изпраща на министъра на правосъдието.

(4) Министърът на правосъдието в 14-дневен срок от получаване на резултатите от класирането назначава кандидатите, издържали конкурса, по поредността на класирането до заемането на свободните места.

Чл. 269. В случай че е налице единствен кандидат, който е работил като държавен съдебен изпълнител повече от 5 години, той се назначава на длъжност без конкурс.

Чл. 270. Министърът на правосъдието по искане на държавен съдебен изпълнител, който е изпълнявал длъжността не по-малко от две години, може да го премести в друг районен съд след вземане мнението на председателите на съответните районни съдилища.

Чл. 271. Държавният съдебен изпълнител се освобождава от длъжност от министъра на правосъдието:

1. при пенсиониране;

2. по собствено желание;
3. при влизане в сила на присъда, с която е наложено наказание лишаване от свобода за умишлено престъпление;
4. при трайна невъзможност да изпълнява задълженията си за повече от една година;
5. при тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения.

Чл. 272. (1) Министърът на правосъдието може да отстрани от длъжност държавен съдебен изпълнител, който е привлечен като обвиняем за престъпление от общ характер.

(2) При прекратяване на наказателното производство или при постановяване на оправдателна присъда държавният съдебен изпълнител, който е временно отстранен от длъжност, се възстановява и му се заплаща трудовото възнаграждение за периода на отстраняване.

Чл. 273. (1) В съдебните райони с двама или повече държавни съдебни изпълнители единият от тях с доказани професионални качества се назначава от министъра на правосъдието за ръководител за срок 5 години с право на повторно назначаване. За ръководната длъжност, която изпълнява, лицето получава допълнително възнаграждение.

(2) При отсъствие на ръководителя той се замества от държавен съдебен изпълнител, определен от председателя на районния съд, за което се уведомява министърът на правосъдието.

Чл. 274. Когато длъжността не е заета или назначеният държавен съдебен изпълнител е възпрепятстван да я изпълнява и не може да бъде заместен от друг държавен съдебен изпълнител от същия съд, председателят на съответния окръжен съд или министърът на правосъдието може да командирова на негово място държавен съдебен изпълнител от друг съдебен район.

Чл. 275. (1) При изпълнение на длъжността си държавният съдебен изпълнител носи особен знак, определен от министъра на правосъдието.

(2) Държавните органи, длъжностните лица, организациите и гражданите са длъжни да оказват съдействие на държавния съдебен изпълнител при изпълнение на служебните му задължения.

(3) Държавният съдебен изпълнител може да поиска съдействие, а полицейските органи са длъжни да му го окажат незабавно, ако противозаконно се пречи на изпълнението на служебните му задължения.

Чл. 276. За доказана професионална квалификация и образцово изпълнение на служебните задължения след прослужени 6 години министърът на правосъдието може да определи на държавен съдебен изпълнител възнаграждение до размера на възнаграждението на съдия в окръжен съд по предложение на председателя на съответния съд.

Чл. 277. (1) На държавните съдебни изпълнители се изплащат всяка година средства за облекло в размер на две средномесечни заплати на заетите в бюджетната сфера.

(2) Задължителното обществено и здравно осигуряване на държавните съдебни изпълнители и застраховането им срещу злополука при или по повод изпълнение на служебните им задължения се извършват за сметка на бюджета на съдебната власт.

(3) При прекратяване на трудовото правоотношение на държавните съдебни изпълнители се изплаща обезщетение при условията на чл. 225.

Чл. 278. Доколкото в тази глава не е предвидено друго, прилага се Кодексът на труда.

Глава тринадесета

СЪДИИ ПО ВПИСВАНИЯТА

Чл. 279. (1) В районните съдилища има съдии по вписванията.

(2) Броят на съдиите по вписванията се определя от министъра на правосъдието.

(3) В районните съдилища, където няма съдия по вписванията или той е възпрепятстван да осъществява функциите си, те се изпълняват от районен съдия, за което се уведомява министърът на правосъдието.

(4) Министърът на правосъдието може да възложи на държавен съдебен изпълнител от същия съд да изпълнява функции на съдия по вписванията.

Чл. 280. (1) Съдията по вписванията:

1. разпорежда или отказва вписванията, отбелязванията или заличаванията в имотния регистър и се произнася за издаването на справки и удостоверения;

2. извършва нотариални и други действия, предвидени със закон.

(2) Съдия по вписванията може да извършва действия само в своя район.

Чл. 281. Съдията по вписванията се назначава от министъра на правосъдието след провеждане на конкурс. Министърът на правосъдието може да насрочи конкурс и по предложение на председателя на районния съд.

Чл. 282. (1) Министърът на правосъдието насрочва конкурс за съдии по вписванията със заповед, с която се определя редът за провеждане на конкурса.

(2) Заповедта се обявява на общодостъпно място в сградата на районния съд, обнародва се в “Държавен вестник” и се публикува в един централен ежедневник и на страницата на Министерството на правосъдието в интернет в двумесечен срок преди датата за провеждане на конкурса.

(3) Заповедта по ал. 1 съдържа и:

1. брой на свободните длъжности за съдии по вписванията и районите на дейността им;

2. дата, час и място на провеждане на конкурса;

3. място и срок за приемане на конкурсните документи;

4. размер на държавната такса за участие в конкурса и сметка, по която тя се внася.

(4) Министерството на правосъдието събира държавна такса за конкурса в размер, определен с тарифа, одобрена от Министерския съвет.

Чл. 283. За участие в конкурс за съдии по вписванията могат да кандидатстват лица, които отговарят на изискванията по чл. 162.

Чл. 284. (1) Конкурсът за съдии по вписванията се състои от писмен и устен изпит.

(2) Конкурсът се провежда от комисия в състав - председател и двама членове, определени от министъра на правосъдието.

(3) Конкурсната комисия извършва класирането на кандидатите и в 7-дневен срок го изпраща на министъра на правосъдието.

(4) Министърът на правосъдието в двуседмичен срок от получаване на резултатите от класирането назначава кандидатите, издържали конкурса, по поредността на класирането до заемането на свободните места.

Чл. 285. В случай че е налице единствен кандидат, който е работил като съдия по вписванията повече от 5 години, той се назначава на длъжност без конкурс.

Чл. 286. Министърът на правосъдието по искане на съдия по вписванията, който е изпълнявал длъжността не по-малко от две години, може да го премести в друг районен съд след вземане мнението на председателите на съответните районни съдилища.

Чл. 287. Съдията по вписванията се освобождава от длъжност от министъра на правосъдието:

1. при пенсиониране;
2. по собствено желание;
3. при влизане в сила на присъда, с която е наложено наказание лишаване от свобода за умишлено престъпление;
4. при трайна невъзможност да изпълнява задълженията си за повече от една година;
5. при тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения.

Чл. 288. (1) Министърът на правосъдието може да отстрани от длъжност съдия по вписванията, който е привлечен като обвиняем за престъпление от общ характер.

(2) При прекратяване на наказателното производство или при постановяване на оправдателна присъда съдията по вписванията, който е временно отстранен от длъжност, се възстановява и му се заплаща трудовото възнаграждение за периода на отстраняване.

Чл. 289. (1) В службите по вписванията с повече от един съдия по вписванията единият от тях с доказани професионални качества се назначава от министъра на правосъдието за ръководител за срок 5 години с право на повторно назначаване. За ръководната длъжност, която изпълнява, лицето получава допълнително възнаграждение.

(2) При отсъствие на ръководителя той се замества от съдия по вписванията, определен от председателя на районния съд, за което се уведомява министърът на правосъдието.

Чл. 290. Когато длъжността не е зета или назначеният съдия по вписванията е възпрепятстван да я изпълнява и не може да бъде заместен от друг съдия по вписванията от същия съд, председателят на съответния окръжен съд или министърът на правосъдието може да командирова на негово място съдия по вписванията от друг съдебен район.

Чл. 291. За доказана професионална квалификация и образцово изпълнение на служебните задължения след прослужени 6 години министърът на правосъдието може да определи на съдия по вписванията възнаграждение до размера на възнаграждението на съдия от окръжен съд по предложение на председателя на съответния съд.

Чл. 292. (1) На съдиите по вписванията се изплащат всяка година средства за облекло в размер на две средномесечни заплати на заетите в бюджетната сфера.

(2) Задължителното обществено и здравно осигуряване на съдите по вписванията и застраховането им срещу злополука при или по повод изпълнение на служебните им задължения се извършват за сметка на бюджета на съдебната власт.

(3) При прекратяване на трудовото правоотношение на съдиите по вписванията се изплаща обезщетение при условията по чл. 225.

Чл. 293. Доколкото в тази глава не е предвидено друго, прилага се Кодексът на труда.

Глава четиринадесета

ПРИДОБИВАНЕ НА ПРАВОСПОСОБНОСТ

Чл. 294. (1) Завършилите висше образование по специалността “Право” придобиват юридическа правоспособност след 6-месечен стаж като стажант-юристи и полагане на изпит.

(2) През времето на стажа стажант-юристите се запознават практически с основните функции и с организацията на дейността на органите на съдебната власт и участват в изготвянето на постановяваните от тях актове.

Чл. 295. (1) Стажант-юрист може да е български гражданин, гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, или чужденец, завършил висше образование по специалността “Право” в Република България.

(2) Стажант-юрист може да е и български гражданин, гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, или чужденец, завършил юридическо образование в чужбина, при условие че придобитата от него диплома се признава от Република България и е легализирана.

Чл. 296. Кандидатът за стажант-юрист подава в Министерството на правосъдието:

1. писмено заявление, в което посочва трите си имена, единния граждански номер, съответно личния номер на чужденец, и постоянния си адрес;

2. нотариално заверено копие от диплома или уверение за завършено висше образование по специалността “Право”;

3. свидетелство за съдимост;

4. копие от документ за самоличност;

5. копие от удостоверение за пребиваване - за гражданите на друга държава - членка на Европейския съюз.

Чл. 297. (1) Министърът на правосъдието разпределя стажант-юриста към окръжния съд, в чийто съдебен район е постоянният му адрес. По изключение, когато важни обстоятелства налагат това, стажант-юристът може да бъде разпределен и в друг съдебен район.

(2) По време на стажа стажант-юристът не получава възнаграждение и времето не се зачита за осигурителен стаж.

(3) Стажът се провежда в районен съд, в окръжен съд, в районна прокуратура, в окръжна прокуратура и в окръжната следствена служба по ред, определен от председателя на окръжния съд.

(4) За начало на стажа се смята денят, в който стажант-юристът е постъпил в съответния окръжен съд. При постъпването на стажант-юриста се издава стажантска книжка.

(5) Стажът се смята за приключен, ако стажантската книжка е надлежно заверена от съответния съд, прокуратура и следствена служба.

Чл. 298. (1) След приключване на стажа стажант-юристът полага изпит за придобиване на юридическа правоспособност.

(2) За явяване на изпит стажант-юристът подава писмено заявление до министъра на правосъдието чрез председателя на съответния окръжен съд, към което прилага стажантската си книжка.

Чл. 299. (1) Министърът на правосъдието определя със заповед деня и часа на провеждане на изпита за придобиване на правоспособност, състава на комисията за провеждане на изпита, както и допуснатите до изпит стажант-юристи.

(2) Денят, часът и списъкът на допуснатите до изпит стажант-юристи се обявяват в тридневен срок преди датата на провеждането на изпита в Министерството на правосъдието и се публикуват на страницата на Министерството на правосъдието в интернет.

(3) Изпитът се провежда в Министерството на правосъдието по въпросник, утвърден от министъра на правосъдието.

(4) Изпитът се провежда от тричленна комисия в състав: председател - представител от Инспектората към министъра на правосъдието, и членове - представител на органите на съдебната власт и на Висшия адвокатски съвет. Органите на съдебната власт и на Висшия адвокатски съвет уведомяват министъра на правосъдието за определените от тях представители.

Чл. 300. (1) Изпитът за придобиване на юридическа правоспособност се оценява с “издържал” или “неиздържал”. Резултатите от изпита се вписват в протокол, който се подписва от членовете на изпитната комисия и се съхранява в Министерството на правосъдието.

(2) При оценка “неиздържал” стажант-юристът има право да се яви повторно на изпит след допълнителен двумесечен стаж.

Чл. 301. Министърът на правосъдието издава удостоверение за юридическа правоспособност на стажант-юрист, който е получил оценка “издържал”.

Глава петнадесета

ПООЩРЕНИЯ

Чл. 302. Висшият съдебен съвет може да предлага на президента на Република България да награждава с ордени или медали съдии, прокурори и следователи за изключителни или за големи заслуги за осъществяване на съдебната власт.

Чл. 303. (1) Висшият съдебен съвет може да поощрява съдия, прокурор и следовател с отличие или награда за проявени висок професионализъм,

образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

(2) Отличията са:

1. служебна благодарност и грамота;
2. личен почетен знак:
 - а) първа степен - златен;
 - б) втора степен - сребърен;
3. предсрочно повишаване в ранг.

(3) Наградата в размер до основното месечно възнаграждение е:

1. парична;
2. предметна.

(4) Отличието може да бъде съчетано с награда.

Чл. 304. (1) Предложение за поощрение до Висшия съдебен съвет се прави от министъра на правосъдието, председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд, главния прокурор, директора на Националната следствена служба, председател на апелативен, военно-апелативен, окръжен и административен съд, от апелативен, военно-апелативен, окръжен и военно-окръжен прокурор, от една пета от членовете на Висшия съдебен съвет и от съответната съсловна организация.

(2) Инспекторатът към Висшия съдебен съвет може да прави предложение за поощрение до съответния административен ръководител.

Чл. 305. (1) Министърът на правосъдието може да поощрява с отличие или награда държавен съдебен изпълнител и съдия по вписванията за проявени висок професионализъм, образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества в обществото.

(2) Отличията са:

1. служебна благодарност и грамота;
2. личен почетен знак:
 - а) първа степен - златен;
 - б) втора степен - сребърен.

(3) Наградата на стойност до размера на основното едномесечно възнаграждение е:

1. парична;
2. предметна.

(4) Отличието може да бъде съчетано с награда.

Чл. 306. Предложение за поощрение до министъра на правосъдието се прави от председателя на съответния районен съд или от главния инспектор от Инспектората към министъра на правосъдието.

Глава шестнадесета

ДИСЦИПЛИНАРНА ОТГОВОРНОСТ

Чл. 307. (1) На съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител и съдия по вписванията се налага дисциплинарно наказание за извършено дисциплинарно нарушение.

(2) Дисциплинарно нарушение е виновно неизпълнение на служебните задължения на съдия, прокурор и следовател.

(3) Дисциплинарните нарушения са:

1. системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони;
2. извършване на действия, които неоправдано забавят производството;
3. нарушаване на правилата за професионална етика;
4. извършване на действия, които накърняват престижа на съдебната власт;
5. неизпълнение на други служебни задължения.

(4) Освен в случаите по ал. 1 военен съдия, военен прокурор и военен следовател носи дисциплинарна отговорност и за нарушения, предвидени в специалните закони и устави.

(5) Дисциплинарната отговорност се носи независимо от гражданската, наказателната или административнонаказателната отговорност, ако такава се предвижда.

Чл. 308. (1) Дисциплинарните наказания за съдия, прокурор и следовател, административен ръководител и заместник на административен ръководител са:

1. забележка;
2. порицание;
3. намаляване на основното трудово възнаграждение от 10 до 25 на сто за срок от 6 месеца до две години;
4. понижаване в ранг или в длъжност в същия орган на съдебната власт за срок от една до три години;
5. освобождаване от длъжност като административен ръководител или заместник на административен ръководител;
6. дисциплинарно освобождаване от длъжност.

(2) Дисциплинарните наказания за държавен съдебен изпълнител и за съдия по вписванията са:

1. забележка;
2. порицание;
3. предупреждение за уволнение;
4. уволнение.

(3) За едно и също дисциплинарно нарушение се налага само едно дисциплинарно наказание.

Чл. 309. При определяне на дисциплинарното наказание се вземат предвид тежестта на нарушението, формата на вината, обстоятелствата, при които е извършено нарушението, и поведението на нарушителя.

Чл. 310. (1) Дисциплинарно производство се образува в срок до три месеца от откриване, но не по-късно от две години от извършване на нарушението.

(2) Дисциплинарното производство приключва в срок до три месеца от образуването му, като изтичането на срока не е основание за отпадане на отговорността.

(3) Когато нарушението се изразява в бездействие, сроковете по ал. 1 започват да текат от откриването му.

(4) При дисциплинарно нарушение, което е и престъпление, установено с влязла в сила присъда, сроковете по ал. 1 започват да текат от влизането в сила на присъдата.

(5) Сроковете по ал. 1 не текат през времето, през което лицето е в законоустановен отпуск.

Чл. 311. Дисциплинарно наказание се налага от:

1. административния ръководител - за наказанията по чл. 308, ал. 1, т. 1 и 2 на съдия, прокурор или следовател;

2. Висшия съдебен съвет - за наказанията:

а) по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4 и 6 на съдия, прокурор или следовател;

б) на административен ръководител или заместник на административен ръководител;

3. министъра на правосъдието - за наказанията на държавен съдебен изпълнител или на съдия по вписванията.

Чл. 312. (1) Предложение за налагане на дисциплинарно наказание на съдия, прокурор, следовател, административен ръководител или заместник на административен ръководител може да се прави от:

1. съответния административен ръководител;

2. всеки висшестоящ административен ръководител;

3. Инспектората към Висшия съдебен съвет;

4. не по-малко от една пета от членовете на Висшия съдебен съвет;

5. министъра на правосъдието.

(2) Предложение за налагане на дисциплинарно наказание на държавен съдебен изпълнител и на съдия по вписванията може да се прави от административния ръководител на съответния окръжен или районен съд или от главния инспектор от Инспектората към министъра на правосъдието.

Чл. 313. (1) Преди налагане на дисциплинарното наказание наказващият орган изслушва привлеченото към дисциплинарна отговорност лице или приема писменото му обяснение и събира доказателствата от значение за случая.

(2) Когато наказващият орган не е изслушал лицето или не е приел писменото му обяснение, съдът отменя наложеното дисциплинарно наказание, без да разглежда делото по същество, освен ако привлеченото към дисциплинарна отговорност лице не е дало обяснения или не е било изслушано по негова вина.

(3) До влизането в сила на заповедта или на решението за налагането на дисциплинарно наказание не могат да се разгласяват факти и обстоятелства във връзка с дисциплинарното производство.

Чл. 314. (1) Дисциплинарните наказания по чл. 308, ал. 1, т. 1 и 2 се налагат с мотивирана заповед на административния ръководител на съдията, прокурора или следователя, който е привлечен към дисциплинарна отговорност.

(2) Административният ръководител уведомява Висшия съдебен съвет за наложеното наказание, като му изпраща преписката и заповедта незабавно след издаването ѝ.

(3) Висшият съдебен съвет в срок до един месец от получаването на заповедта по ал. 2 може да потвърди, отмени или да измени наложеното наказание по общия ред.

(4) Заповедта на административния ръководител за налагане на дисциплинарно наказание не може да се обжалва по съдебен ред самостоятелно.

(5) Когато в хода на дисциплинарното производство се установи, че е налице основание за налагане на наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4 и 6, административният ръководител спира дисциплинарното производство, прави предложение за налагане на наказанието до Висшия съдебен съвет и му изпраща преписката.

Чл. 315. Дисциплинарните наказания по чл. 308, ал. 2 се налагат с мотивирана заповед на министъра на правосъдието.

Чл. 316. (1) Дисциплинарните наказания по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4 и 6 на съдия, прокурор и следовател, както и дисциплинарните наказания на административен ръководител и на заместник на административен ръководител, се налагат с решение на Висшия съдебен съвет.

(2) Дисциплинарното производство се образува в 7-дневен срок от постъпване на предложението.

(3) Когато образува дисциплинарно производство, Висшият съдебен съвет чрез жребий определя от членовете си тричленен дисциплинарен състав. Членовете на дисциплинарния състав избират председател.

(4) Председателят на дисциплинарния състав насрочва заседание в 7-дневен срок от образуването на дисциплинарното производство.

(5) Преписи от предложението за налагане на дисциплинарно наказание и приложените към него писмени доказателства се изпращат на лицето, привлечено към дисциплинарна отговорност, което в 7-дневен срок от съобщението по реда на Гражданския процесуален кодекс може да направи писмени възражения и да посочи доказателства.

Чл. 317. (1) За заседанието на дисциплинарния състав се уведомяват привлеченото към дисциплинарна отговорност лице и вносителят на предложението.

(2) След образуването на дисциплинарното производство вносителят не може да оттегли предложението.

Чл. 318. (1) Заседанията на дисциплинарния състав са закрити.

(2) Привлеченото към дисциплинарна отговорност лице има право на адвокатска защита.

(3) Дисциплинарният състав изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, като може да събира гласни, писмени и веществени доказателства, включително чрез делегиран свой член, както и да изслушва вещи лица, по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(4) Вносителят на предложението или оправомощен от него представител, привлеченото към дисциплинарна отговорност лице и неговият защитник се изслушват от дисциплинарния състав, ако присъстват на заседанието.

Чл. 319. (1) В 7-дневен срок от последното заседание дисциплинарният състав приема решение, с което установява подлежащите на доказване факти, изразява становище относно обстоятелствата и правното основание за налагане на дисциплинарно наказание и предлага вида и размера на наказанието.

(2) Решенията на дисциплинарния състав се приемат с мнозинство повече от половината от членовете му.

Чл. 320. (1) В 7-дневен срок от приемането на решението дисциплинарният състав го представя на председателстващия Висшия съдебен съвет заедно с преписката по делото за незабавното им внасяне във Висшия съдебен съвет.

(2) Висшият съдебен съвет разглежда предложението на дисциплинарния състав за налагане на дисциплинарно наказание в 7-дневен срок от внасянето му.

(3) Висшият съдебен съвет може да отхвърли предложението за налагане на дисциплинарно наказание или да наложи дисциплинарно наказание.

(4) Решението на Висшия съдебен съвет се приема с мнозинство повече от половината от членовете му и се мотивира. За мотиви на решението се смятат и мотивите на решението на дисциплинарния състав, както и изказаните съображения от членовете на Висшия съдебен съвет.

(5) Решението на Висшия съдебен съвет се съобщава незабавно по реда на Гражданския процесуален кодекс на лицето, привлечено към дисциплинарна отговорност, и на вносителя на предложението.

Чл. 321. Дисциплинарно наказание на държавен съдебен изпълнител или на съдия по вписванията се налага от министъра на правосъдието след изслушване на лицето или след предоставяне на възможност в 7-дневен срок да направи писмени възражения по направеното предложение.

Чл. 322. Дисциплинарното наказание се смята за наложено от деня на съобщаването на лицето, привлечено към дисциплинарна отговорност, на решението на Висшия съдебен съвет или на заповедта на министъра на правосъдието.

Чл. 323. (1) Решението на Висшия съдебен съвет или заповедта на министъра на правосъдието може да се обжалва от лицето, на което е наложено дисциплинарно наказание, пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването.

(2) Жалбата не спира изпълнението, освен ако Върховният административен съд реши друго.

(3) Жалбата се разглежда от тричленен състав на Върховния административен съд в едномесечен срок от постъпването ѝ в съда.

(4) Решението на тричленния състав на Върховния административен съд е окончателно, освен ако с него е потвърдено налагането на дисциплинарно освобождаване от длъжност или уволнение.

(5) Решението, с което е потвърдено дисциплинарно освобождаване от длъжност или уволнение, подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му пред петчленен състав на Върховния административен съд. Петчленният състав разглежда делото в едномесечен срок от постъпване на жалбата и решението му е окончателно.

Чл. 324. Влязлото в сила решение за налагане на дисциплинарно наказание на съдия, прокурор или следовател, на административен ръководител и на заместник на административен ръководител се обявява на страницата на Висшия съдебен съвет в интернет.

Чл. 325. (1) Влязлото в сила решение на Висшия съдебен съвет за налагане на дисциплинарно наказание подлежи на незабавно изпълнение.

(2) Влязлото в сила решение за налагане на дисциплинарно наказание понижаване в ранг или в длъжност, или освобождаване от длъжност като административен ръководител или заместник на административен ръководител е основание и за намаляване размера на получаваното от съдията, прокурора или следователя възнаграждение, съответно на по-ниския ранг или длъжност за срока на наказанието.

Чл. 326. (1) Дисциплинарното наказание, с изключение на дисциплинарното освобождаване от длъжност или уволнението, се заличава една година след изтърпяването му.

(2) Заличаването на дисциплинарното наказание освобождаване от длъжност на административен ръководител или на заместник на административен ръководител не е основание за възстановяване на лицето на длъжността, от която е освободено.

(3) Дисциплинарното наказание, с изключение на дисциплинарното освобождаване от длъжност или уволнение, може да се заличи и преди изтичането на срока по ал. 1, но не по-рано от 6 месеца след налагането му, от органа, който го е наложил, ако лицето, на което е било наложено, не е извършило друго нарушение.

(4) Предсрочното заличаване на дисциплинарното наказание се прави по инициатива на административния ръководител или на органите или на лицата, които са направили предложение за налагането му.

(5) Заличаването има действие занапред.

Чл. 327. Административният ръководител може да обръща внимание на съдиите от районните, окръжните, административните и апелативните съдилища, на прокурорите от районните, окръжните и апелативните прокуратури, на следователите от Националната следствена служба и от окръжните следствени служби за допуснатите от тях нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата им, за което уведомява Висшия съдебен съвет.

Чл. 328. Доколкото в тази глава няма особени правила, прилагат се правилата на Гражданския процесуален кодекс.

Глава седемнадесета

СЪДЕБНА ВАКАНЦИЯ. ОТПУСКИ

Чл. 329. (1) Съдилищата са в съдебна ваканция от 15 юли до 1 септември.

(2) От съдебната ваканция не се ползват прокурорите и следователите, държавните съдебни изпълнители и съдиите по вписванията.

(3) През съдебната ваканция се разглеждат:

1. наказателни дела, по които има постановена мярка за неотклонение задържане под стража;

2. делата за издръжка, за родителски права на ненавършили пълнолетие деца и за незаконно уволнение;

3. искания за обезпечаване на исокове, за обезпечаване на доказателства, за даване на разрешения и заповеди по Семейния кодекс, за назначаване на особен представител;

4. дела по несъстоятелност;

5. дела по Закона за защита срещу домашното насилие;
6. дела, за които закон предвижда разглеждането в срок, по-кратък от един месец;
7. други дела по преценка на административния ръководител на съда или прокуратурата или на министъра на правосъдието.

(4) Административните ръководители на съда и прокуратурата осигуряват през съдебната ваканция достатъчно съдебни състави и прокурори за разглеждане на делата и исканията.

Чл. 330. (1) Съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител и съдия по вписванията има право на редовен платен годишен отпуск от 30 работни дни и допълнителен отпуск по един работен ден за всеки две години юридически стаж.

(2) Общият размер на отпуската по ал. 1 не може да надвишава 60 календарни дни.

Чл. 331. (1) На съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията може да се разреши неплатен отпуск.

(2) Неплатен отпуск до 30 работни дни в календарна година се зачита за юридически стаж.

Чл. 332. (1) Съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията има право на отпуск:

1. за сключване на брак - два работни дни;
2. при кръводаряване - за деня на прегледа и кръводаряването, както и един ден след него;
3. при смърт на родител, дете, съпруг, брат, сестра или родител на другия съпруг, както и на други роднини по права линия без ограничение - два работни дни;
4. когато е призован в съд като страна или свидетел;
5. за времето на обучение и участие в доброволните формирания по Закона за защита при бедствия.

(2) Държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията има право и на отпуск при повикване на учебно-мобилизационно мероприятие - за времето на мероприятиято, включително деня на отиване и връщане. Ако учебно-мобилизационното мероприятие продължава 15 и повече дни, държавният съдебен изпълнител и съдията по вписванията имат право на два календарни дни платен отпуск преди заминаването и на два дни след завръщането.

(3) По време на отпуските по ал. 1, т. 1 - 3 се изплаща възнаграждението за заеманата длъжност, а по ал. 1, т. 4 и 5 или по ал. 2 - според предвиденото в специалните закони.

Чл. 333. Съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията има право да ползва отпуски за временна неработоспособност, за бременност, раждане и осиновяване, за отглеждане на малко дете, за кърмене и хранене на малко дете, при смърт или тежко заболяване на родител при условията, по реда и в размерите, предвидени в Кодекса на труда и Кодекса за социално осигуряване.

Чл. 334. (1) За времето, през което съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията участва в курсове за

повишаване на квалификацията и за преквалификация, той ползва платен служебен отпуск.

(2) За времето на предизборна кампания, през което съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител и съдия по вписванията се кандидатира за мандатна длъжност в органите на държавната власт, той ползва платен или неплатен служебен отпуск.

(3) Съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията, който е изпратен за повишаване на квалификацията му от орган на съдебната власт или министъра на правосъдието за повече от три месеца, е длъжен да работи в съответния орган не по малко от три години след завръщането си. Ако лицето прекрати правоотношението си преди изтичане на срока, то връща пълния размер на сумата, която е получило за командировката.

Чл. 335. Съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител и съдия по вписванията имат право да ползват и отпуски за обучение при условия, по ред и в размери, предвидени в Кодекса на труда.

Чл. 336. Съдия, прокурор или съдебен служител ползва редовния си платен годишен отпуск през съдебната ваканция, а когато това не е възможно - през друго време на годината.

Чл. 337. По преценка на административния ръководител съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител, съдия по вписванията или съдебен служител не може да ползва отпуск, освен при временна неработоспособност, преди да изготви своите актове и да върне делата, които са му възложени.

Чл. 338. Ползването на отпуск, освен при временна неработоспособност, се разрешава от:

1. председателя на районния съд - за съдиите от районния съд, държавните съдебни изпълнители и съдиите по вписванията;
2. председателя на окръжния съд - за съдиите от окръжния съд и председателите на районните съдилища;
3. председателя на военния съд - за съдиите от военния съд;
4. председателя на административния съд - за съдиите от административния съд;
5. председателя на апелативния съд - за съдиите от апелативния съд и за председателите на окръжните съдилища;
6. председателя на военно-апелативния съд - за съдиите от военно-апелативния съд и председателите на военните съдилища;
7. председателя на Върховния касационен съд - за съдиите от Върховния касационен съд и за председателите на апелативните съдилища и военно-апелативния съд;
8. председателя на Върховния административен съд - за съдиите от Върховния административен съд и за председателите на административните съдилища;
9. окръжния прокурор - за прокурорите при окръжната и районните прокуратури;
10. апелативния прокурор - за прокурорите при апелативната прокуратура и за окръжните прокурори;
11. военно-окръжния прокурор - за прокурорите при военно-окръжната прокуратура и военните следователи;

12. военно-апелативния прокурор - за прокурорите от военно-апелативната прокуратура и военно-окръжните прокурори;

13. главния прокурор - за административните ръководители на Върховната касационна прокуратура и на Върховната административна прокуратура, прокурорите в същите прокуратури, апелативните прокурори и военно-апелативния прокурор;

14. директора на Националната следствена служба - за всички следователи.

Чл. 339. За неуредените в тази глава въпроси се прилага Кодексът на труда.

Глава осемнадесета

АДМИНИСТРАЦИЯ НА ОРГАНИТЕ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

Чл. 340. (1) При осъществяване на своите правомощия Висшият съдебен съвет, Инспекторатът към Висшия съдебен съвет и органите на съдебната власт се подпомагат от администрация.

(2) Администрацията на органите на съдебната власт е администрацията на Върховния касационен съд, на Върховния административен съд, на главния прокурор, на Върховната касационна прокуратура, на Върховната административна прокуратура, на Националната следствена служба, на съдилищата, на прокуратурите и на окръжните следствени служби.

(3) Служителите в администрацията на Висшия съдебен съвет, Инспектората към Висшия съдебен съвет или органите на съдебната власт са съдебни служители.

Чл. 341. (1) Висшият съдебен съвет издава класификатор на длъжностите в администрацията, в който се определят наименованията на длъжностите, минималната образователна степен и други изисквания за съответната длъжност, възнаграждението за длъжността, ранг за длъжността и възнаграждение за ранг.

(2) Броят на съдебните служители за всеки орган на съдебната власт се определя от съответния административен ръководител съгласувано с Висшия съдебен съвет.

Чл. 342. (1) Висшият съдебен съвет съгласувано с министъра на правосъдието приема правилници за администрацията на органите на съдебната власт.

(2) С правилниците се определят звената на администрацията, функционалните им характеристики, организацията на работата в администрацията на органите на съдебната власт, длъжностното разписание, типовите длъжностни характеристики на съдебните служители, редът за провеждане на конкурс за съдебен служител и органите по назначаването им.

(3) Правилниците се обнародват в "Държавен вестник".

Чл. 343. (1) Съдебен служител, чиято дейност е свързана с осъществяването на правомощията на органите по чл. 340, ал. 1, се назначава след провеждане на конкурс.

(2) При назначаване на съдебен служител на друга длъжност във Висшия съдебен съвет, Инспектората на Висшия съдебен съвет или същия орган на съдебната власт, както и при преместването му, конкурс не се провежда.

Чл. 344. Органът по назначаването е длъжен да осигури на съдебния служител необходимите условия за изпълнение на служебните му задължения, както и за повишаване на неговата квалификация или преквалификация.

Чл. 345. (1) Съдебният служител е длъжен да изпълнява задълженията си добросъвестно и точно съобразно длъжностната му характеристика.

(2) Допълнителни задължения могат да се възлагат на съдебния служител временно - до 45 работни дни в годината при служебна необходимост.

(3) При служебна необходимост съдебният служител е длъжен да изпълнява служебните си задължения и извън работното време.

(4) При изпълнение на служебните си задължения в почивни и празнични дни по разпореждане на съответния ръководител съдебният служител получава допълнително възнаграждение в размер, определен от Висшия съдебен съвет.

Чл. 346. Съдебният служител е длъжен да пази като служебна тайна сведенията, които са му станали известни в кръга на службата и засягат интересите на гражданите, юридическите лица и държавата.

Чл. 347. При изпълнение на служебните си задължения и в обществения живот съдебният служител трябва да има поведение, което не уронва престижа на съдебната власт.

Чл. 348. Съдебният служител има право на основно месечно възнаграждение, определено за заеманата длъжност, в размер до 80 на сто от възнаграждението на съдебния администратор.

Чл. 349. (1) Рангът е израз на равнището на професионална квалификация на съдебния служител.

(2) Ранговете на съдебния служител са от пети до първи във възходяща степен. При първоначално назначаване в органите на съдебната власт съдебният служител получава минималния ранг за съответната длъжност, който е определен в класификатора по чл. 341.

(3) Условията и редът за присъждане на ранговете и за повишаване в ранг се определят с правилниците по чл. 342, ал. 1.

Чл. 350. Висшият съдебен съвет определя размера на годишния отпуск на съдебния служител и размера на допълнителния платен годишен отпуск за работа в извънработно време и за изпълнение на допълнителни задължения от съдебния служител.

Чл. 351. (1) Задължителното обществено и здравно осигуряване на съдебния служител се извършва за сметка на бюджета на съдебната власт.

(2) Съдебният служител задължително се застрахова срещу злополука за сметка на бюджета на съдебната власт.

Чл. 352. На съдебния служител се изплаща всяка година сума за облекло в размер до две средномесечни заплати на заетите в бюджетната сфера.

Чл. 353. При изпълнение на служебните си задължения съдебният служител се легитимира със служебна карта.

Чл. 354. Съдебен служител, придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, при освобождаване от длъжност има право на еднократно парично обезщетение в размер на толкова brutни месечни възнаграждения,

колкото прослужени години има в органите на съдебната власт, но не повече от 10 брутни месечни възнаграждения.

Чл. 355. (1) Администрацията на Висшия съдебен съвет се ръководи от главен секретар.

(2) За главен секретар на Висшия съдебен съвет може да се назначи лице, което отговаря на изискването на чл. 164, ал. 2.

(3) Главният секретар се назначава с решение на Висшия съдебен съвет след провеждане на конкурс.

(4) Докато упражнява длъжността си, главният секретар на Висшия съдебен съвет не може да членува в политическа партия или коалиция, организация с политически цели, както и да извършва политическа дейност.

(5) Главният секретар:

1. назначава и освобождава служителите в администрацията на Висшия съдебен съвет;

2. осъществява ръководство по отношение на човешките ресурси в администрацията на Висшия съдебен съвет;

3. осъществява методическо ръководство и контрол по отношение на съдебните администратори.

(6) Главният секретар получава основно възнаграждение в размер 80 на сто от възнаграждението на съдия във Върховния касационен съд.

(7) Времето, прослужено като главен секретар на Висшия съдебен съвет, се зачита за стаж по чл. 164, ал. 1 - 5.

(8) Звената на администрацията на Висшия съдебен съвет, функционалните характеристики, длъжностните разписания, типовите длъжностни характеристики на служителите и организацията на работата на администрацията се определят с правилника по чл. 30, ал. 4.

Чл. 356. (1) Администрацията на Инспектората към Висшия съдебен съвет се ръководи от главен секретар.

(2) За главен секретар може да се назначи лице, което отговаря на изискването на чл. 164, ал. 2.

(3) Главният секретар се назначава със заповед на главния инспектор след провеждане на конкурс.

(4) Докато упражнява длъжността си, главният секретар на Инспектората към Висшия съдебен съвет не може да членува в политическа партия или коалиция, организация с политически цели, както и да извършва политическа дейност.

(5) Главният секретар:

1. назначава и освобождава служителите в администрацията на Инспектората към Висшия съдебен съвет;

2. осъществява ръководство по отношение на човешките ресурси в администрацията на Инспектората към Висшия съдебен съвет.

(6) Главният секретар получава основно възнаграждение в размер 80 на сто от възнаграждението на съдия във Върховния касационен съд.

(7) Времето, прослужено като главен секретар на Инспектората към Висшия съдебен съвет, се зачита за стаж по чл. 164, ал. 1 - 5.

(8) Звената на администрацията на Инспектората към Висшия съдебен съвет, функционалните характеристики, длъжностните разписания, типовите

длъжностни характеристики на служителите и организацията на работата на администрацията се определят с правилника по чл. 55, ал. 4.

Чл. 357. (1) Администрациите на Върховния касационен съд, на Върховния административен съд, на главния прокурор и на Националната следствена служба се ръководят от главни секретари.

(2) Администрациите на съдилищата и прокуратурите се ръководят от съдебни администратори.

(3) Назначаването на главен секретар и съдебен администратор се извършва след провеждане на конкурс, организиран от главния секретар на Висшия съдебен съвет.

(4) Конкурсът се провежда от постояннодействаща комисия, която включва трима членове на Висшия съдебен съвет, представител на администрацията на Висшия съдебен съвет и административния ръководител на съответния орган на съдебната власт, за който е обявен конкурсът за главен секретар или съдебен администратор.

(5) Докато упражняват длъжността си, главният секретар и съдебният администратор не могат да членуват в политическа партия или коалиция, организация с политически цели, както и да извършват политическа дейност.

(6) Изискванията за заемане на длъжността на главния секретар и на съдебния администратор се определят с правилниците по чл. 342, ал. 1.

(7) Главният секретар и съдебният администратор:

1. планират, организират и ръководят съдебните служители;
2. отговарят за управлението на административната дейност в съда, прокуратурата и следствената служба;
3. въвеждат програмни решения по дългосрочното планиране, бюджетната политика, финансите, автоматизацията, снабдяването с оборудване и връзките с обществеността.

(8) Главният секретар получава основно месечно възнаграждение в размер 80 на сто от основното възнаграждение на съдия във Върховния касационен съд.

(9) Съдебният администратор получава основно възнаграждение в размер 80 на сто от основното възнаграждение на съдия в съответния съд.

Чл. 358. (1) Дейността на органите на съдебната власт по информиране на обществеността и по осигуряване на връзките със средствата за масово осведомяване се подпомага от пресслужби.

(2) Статутът, правата и задълженията на служителите в пресслужбите се определят с правилниците по чл. 55, ал. 4 и чл. 342, ал. 1.

Чл. 359. За неуредените в тази глава въпроси за съдебните служители се прилага Кодексът на труда.

Чл. 360. (1) При наличие на техническа възможност всички актове и документи по делата се изготвят и на електронен носител.

(2) Когато неприключило дело или преписка трябва да се приложи към друго дело, се прави пълно заснемане на материалите, които се заверяват от органа, пред който производството е висящо, и копието се изпраща за прилагане.

Глава деветнадесета

БЮДЖЕТ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

Чл. 361. (1) Самостоятелният бюджет на съдебната власт е част от държавния бюджет.

(2) Бюджетът на съдебната власт се състои от бюджетите на Висшия съдебен съвет, на Инспектората към Висшия съдебен съвет, на органите на съдебната власт, които са юридически лица, и на Националния институт на правосъдието.

(3) Бюджетът на съдебната власт включва всички приходи от дейността на органите на съдебната власт и на Националния институт на правосъдието, субсидиите от Министерството на финансите, разходите за издръжка на органите на съдебната власт, с изключение на разходите, които по силата на този закон се определят по бюджета на Министерството на правосъдието, както и предходният остатък.

Чл. 362. Министърът на правосъдието при изготвяне на проекта на бюджет на съдебната власт получава становища и предложения от административните ръководители на органите на съдебната власт.

Чл. 363. Проектът на бюджет на съдебната власт се придружава от разчети за следващите две години.

Чл. 364. (1) Министерският съвет внася в Народното събрание проекта на закон за държавния бюджет на Република България за съответната година заедно с проекта на годишен бюджет на съдебната власт, предложен от Висшия съдебен съвет, с подробна обосновка.

(2) При приемането на държавния бюджет Народното събрание изслушва доклад на Висшия съдебен съвет, представен от негов представител, непосредствено след доклада на Министерския съвет.

(3) Народното събрание приема бюджета на съдебната власт, разпределен за Висшия съдебен съвет, Инспектората към Висшия съдебен съвет, органите на съдебната власт и Националния институт на правосъдието.

Чл. 365. Висшият съдебен съвет организира изпълнението на бюджета на съдебната власт чрез Инспектората към Висшия съдебен съвет, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, съдилищата, главния прокурор, Националната следствена служба и Националния институт на правосъдието.

Чл. 366. (1) Висшият съдебен съвет съставя годишен отчет за касовото изпълнение на бюджета на съдебната власт по пълна бюджетна класификация, който задължително се включва в обобщения отчет за изпълнението на държавния бюджет като негова съставна част.

(2) Отчетът по ал. 1 се включва от Министерството на финансите при съставянето на отчет за изпълнението на държавния бюджет.

(3) Министерският съвет всяка година с отчета за изпълнението на държавния бюджет внася в Народното събрание и отчета за изпълнението на бюджета на съдебната власт, приет от Висшия съдебен съвет, с подробна обосновка.

Чл. 367. Висшият съдебен съвет организира изграждането и осигурява функционирането на система за финансово управление и контрол в органите на

съдебната власт и вътрешния одит при усвояването и администрирането на бюджетните ресурси.

Глава двадесета

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ СЪДЕБНАТА ВЛАСТ И ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА ВЛАСТ

Раздел I

Общи положения

Чл. 368. Взаимодействието между съдебната власт и изпълнителната власт се осъществява чрез министъра на правосъдието и администрацията на Министерството на правосъдието.

Чл. 369. Министърът на правосъдието осъществява правомощията си, определени в Конституцията, чрез дейностите, предвидени в този закон.

Чл. 370. (1) Взаимодействието между органите на съдебната власт и Висшия съдебен съвет и органите на изпълнителната власт се осъществява в следните насоки:

1. съдебна дейност;
2. изработване проекти на закони и подзаконови нормативни актове, свързани със съдебната система и с дейностите, които са в рамките на компетентността на министъра на правосъдието;
3. професионална квалификация;
4. информационни технологии;
5. противодействие на престъпността и криминологични изследвания;
6. управление на имуществото на съдебната власт;
7. дейности във връзка с изготвяне проект на бюджет на съдебната власт;
8. охрана;
9. дейности във връзка с държавните и частните съдебни изпълнители, с нотариусите, със съдиите по вписванията и със синдиците;
10. международноправно сътрудничество.

(2) Функциите и организацията на работата на съответните структурни звена в Министерството на правосъдието се определят с този закон и с Устройствения правилник на Министерството на правосъдието.

Чл. 371. Министърът на правосъдието ежегодно внася в Народното събрание доклад за състоянието, структурата и динамиката на престъпността, за причините и условията, които ги обуславят, както и за предприетите мерки.

Раздел II

Инспекторат на министъра на правосъдието

Чл. 372. (1) Към министъра на правосъдието има инспекторат, който:

1. съхранява и обобщава получената от органите на съдебната власт информация за образуването, движението и приключването на съдебните,

прокурорските и следствените дела, на изпълнителните дела и на делата по вписванията;

2. подпомага министъра на правосъдието при осъществяване на правомощията му по изготвяне на предложения за приемане на тълкувателни решения или тълкувателни постановления, както и за изготвяне на становища по направени предложения за приемане на тълкувателни решения или тълкувателни постановления;

3. проверява дейността по образуването, движението и приключването на: изпълнителните дела на държавните съдебни изпълнители, на частните съдебни изпълнители, на делата по вписванията, и обобщава и анализира практиката по тези дела;

4. проверява дейността на частните съдебни изпълнители;

5. осъществява текущ контрол за правилното организиране и провеждане на стаж за придобиване на юридическа правоспособност и участва в провеждане на изпита за придобиване на юридическа правоспособност;

6. извършва и други проверки, възложени от министъра на правосъдието.

(2) Проверките по ал. 1 се извършват по план, утвърден от министъра на правосъдието.

(3) Инспекторатът на министъра на правосъдието проверява и анализира и дейността на нотариусите съвместно с инспектор-нотариуси.

Чл. 373. Длъжностните лица са длъжни да оказват съдействие на инспекторите от Инспектората на министъра на правосъдието при изпълнение на функциите им и да им осигуряват достъп до материалите при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация и на Закона за защита на личните данни.

Чл. 374. (1) Инспекторатът на министъра на правосъдието се състои от инспектори, които се ръководят от главен инспектор.

(2) Главният инспектор и инспекторите се назначават от министъра на правосъдието. Главният инспектор се назначава за срок 5 години, а инспекторите - за срок 4 години, без ограничение за следващо назначаване.

(3) За главен инспектор може да се назначи лице, което има най-малко 12 години юридически стаж, а за инспектор - най-малко 8 години юридически стаж.

(4) Възнаграждението на главния инспектор е равно на възнаграждението на съдия в апелативен съд, а на инспекторите - на възнаграждението на съдия в окръжен съд.

(5) При първоначално назначаване на главен инспектор или инспектор се провежда конкурс по Кодекса на труда, а при следващо назначаване - след провеждане на атестиране.

Чл. 375. (1) При освобождаване от длъжност на главен инспектор или инспектор лицето се възстановява на длъжността, която е заемало до назначаването му, ако е работило в органите на съдебната власт.

(2) За възстановяването по ал. 1 лицето подава в 14-дневен срок от освобождаването му от длъжност молба до Висшия съдебен съвет или до министъра на правосъдието - за държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията.

(3) Времето, прослужено като главен инспектор и инспектор в Инспектората на министъра на правосъдието, се зачита за стаж по чл. 164, ал. 1 - 5.

Чл. 376. За неуредените в този раздел въпроси за инспекторите в инспектората на министъра на правосъдието се прилага Кодексът на труда.

Раздел III

Съдебна статистика. Информационни системи

Чл. 377. Министърът на правосъдието, председателят на Върховния касационен съд, председателят на Върховния административен съд, главният прокурор и директорът на Националната следствена служба в съответствие със Закона за статистиката предоставят на Националния статистически институт статистически данни за публикуване.

Чл. 378. (1) Единната информационна система за противодействие на престъпността (ЕИСПП) е съвкупност от автоматизирани информационни системи и се състои от централна компонента (ядро) на системата, свързана със системи на съдебната и на изпълнителната власт, които обработват информация за събития и обекти от наказателния процес и изпълнението на наказанията и в цялост осъществяват единно информационно осигуряване на дейността по противодействие на престъпността.

(2) Органите на съдебната власт, Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната и Министерството на правосъдието при спазване на изискванията по ал. 3 създават, поддържат, използват и развиват ведомствени информационни системи, които са част от ЕИСПП и се определят с наредба на Министерския съвет.

(3) Единната информационна система за противодействие на престъпността осигурява:

1. стандарти за информационно взаимодействие и обмен на данни в ЕИСПП и между автоматизираните информационни системи и технологии, свързани с ЕИСПП;

2. регламентирано унифицирано ползване на информация, свързана с противодействие на престъпността и изпълнението на наказанията;

3. наблюдение на състоянието и тенденциите в престъпността, протичането на наказателния процес и изпълнението на наказанията в цялост.

Чл. 379. (1) Изграждането, поддържането, използването и развитието на ядрото на ЕИСПП се извършват от Министерството на правосъдието.

(2) Министерството на правосъдието извършва изграждането и развитието на комуникационни компоненти за връзка на ядрото на ЕИСПП със свързаните ведомствени системи. Комуникационните компоненти се експлоатират и поддържат от ведомствата, чиито автоматизирани информационни системи се свързват с ядрото на ЕИСПП.

(3) Институциите, чиито автоматизирани информационни системи се свързват с ядрото на ЕИСПП, са длъжни да осигуряват информацията, необходима за функционирането на ЕИСПП.

Чл. 380. При проектиране, разработване и внедряване на автоматизирани информационни системи в правозащитните и правораздавателните органи се осигурява съвместимостта помежду им и със стандартите на ЕИСПП.

Чл. 381. (1) Средствата за създаване, поддържане, експлоатация и развитие на ядрото на ЕИСПП и за комуникацията с централните компоненти на свързаните системи се осигуряват от бюджета на Министерството на правосъдието.

(2) Органите по чл. 378, ал. 2 осигуряват от бюджетите си финансиране за създаване, поддържане, използване и развитие на ведомствените компоненти на ЕИСПП.

Чл. 382. (1) Министерството на правосъдието съвместно с Националния статистически институт разработва и поддържа:

1. номенклатури и класификации, осигуряващи терминологична, обектова и номенклатурна съвместимост на ведомствените бази данни, в обхвата на ЕИСПП;

2. методики за статистическа обработка на данните по наказателния процес и изпълнението на наказанията.

(2) Органите по чл. 378, ал. 2 осигуряват ведомствените си номенклатури и класификации, необходими за функционирането на ЕИСПП.

(3) Националният статистически институт извършва статистическа обработка на данните за осъдената престъпност в националната база данни на ЕИСПП. Получената статистическа информация се предоставя по реда на Закона за статистиката.

Чл. 383. (1) Методическото ръководство на ЕИСПП се осъществява от Междуведомствен съвет.

(2) В Междуведомствения съвет участват представители на: председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд, главния прокурор, директора на Националната следствена служба, министъра на вътрешните работи, министъра на отбраната, министъра на правосъдието, министъра на финансите и на председателя на Националния статистически институт.

(3) Председател на Междуведомствения съвет е министърът на правосъдието.

(4) Организацията на дейността на Междуведомствения съвет, както и редът и начинът на взаимодействие на органите на съдебната власт и министерствата за осигуряване функционирането на ЕИСПП се определят с наредбата по чл. 378, ал. 2.

(5) Изпълнението на решенията на Междуведомствения съвет се осигурява от:

1. ръководителите на институциите, представени в съвета;

2. министъра на правосъдието - за съдилищата, които нямат представителство в съвета.

Чл. 384. (1) Достъп до данните, които се съдържат в ЕИСПП, имат:

1. длъжностни лица, които по силата на закон осъществяват правомощия в наказателното производство и при изпълнение на наказанията;

2. лица с право на достъп от органите на съдебната власт и от министерствата по чл. 378, ал. 2;

3. лица, определени с решение на Междуведомствения съвет.

(2) Достъп до данните, които се съдържат в ЕИСПП, се предоставя на лица извън тези по ал. 1 след писмено съгласие на лицето, чиито данни са вписани в националната база данни на ЕИСПП.

(3) Към ядрото на ЕИСПП може да се разкрие контур за публичен достъп, който да съдържа данни, определени със закон.

Чл. 385. (1) Информационното обслужване на дейностите в съдебната власт се основава на използването на одобрени от Висшия съдебен съвет и Министерството на правосъдието автоматизирани информационни системи.

(2) Дейностите по изграждане, внедряване и развитие на системите по ал. 1 се координират от Министерството на правосъдието и се основават на:

1. междуведомствени технологични, информационни и комуникационни стандарти и методики;

2. правила за сигурност на информацията и информационния обмен.

(3) Министерството на правосъдието осъществява експлоатацията на централните компоненти на системите на съдилищата.

(4) Дейностите по ал. 2 и 3 се извършват със съдействието на Министерството на финансите, Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Националния статистически институт и Българския институт по стандартизация.

(5) Министърът на правосъдието съгласувано с Висшия съдебен съвет издава наредба за реда за изграждане, внедряване, използване и развитие на автоматизираните информационни системи в съдебната власт.

Чл. 386. (1) Министърът на правосъдието съгласувано с Висшия съдебен съвет и с Междуведомствения съвет издава наредба за реда за поддържане и разпространение на стандартите по чл. 378, ал. 3, т. 1 и чл. 385, ал. 2, т. 1.

(2) Стандартите по чл. 385, ал. 2, т. 1 се съгласуват със стандартите по чл. 378, ал. 3, т. 1.

(3) Изграждането и поддържането на стандартите се подпомага от Националния статистически институт и от Българския институт по стандартизация.

(4) Стандартите се разпространяват от Министерството на правосъдието.

Раздел IV

Управление на имуществото на съдебната власт

Чл. 387. Министърът на правосъдието организира управлението на имуществото на съдебната власт - недвижими имоти и движими вещи.

Чл. 388. (1) Министърът на правосъдието разпределя ползването на недвижимите имоти, предоставени на съдебната власт, между отделните нейни органи и може да възлага стопанисването им на административните им ръководители.

(2) Средствата за строителство и основен ремонт на недвижимите имоти, както и средствата за задължения, произтичащи от собствеността на имотите - данъци, такси, наеми, се осигуряват по бюджета на Министерството на правосъдието.

Чл. 389. Предназначението на недвижимите имоти, предоставени за нуждите на съдебната власт, не може да се променя.

Чл. 390. (1) Министърът на правосъдието възлага общо управлението и стопанисването на движимите вещи на административните ръководители на органите на съдебната власт.

(2) Средствата за дейностите по ал. 1 се осигуряват по бюджета на органите на съдебната власт.

(3) Със съгласието на административните ръководители министърът на правосъдието може да предоставя управлението на движимите вещи от един орган на съдебната власт на друг.

Раздел V

Охрана

Чл. 391. (1) Министерството на правосъдието осъществява дейността по охрана чрез Главна дирекция "Охрана".

(2) Главна дирекция "Охрана":

1. организира и осъществява охраната на съдебните сгради;
2. осигурява реда в съдебните сгради и сигурността на органите на съдебната власт при осъществяване на техните правомощия;
3. организира и осъществява охраната на съдии, прокурори, следователи и защитени лица при условия и по ред, предвидени в закон;
4. съдейства на органите на съдебната власт при призоваване на лица, както и при съдебното изпълнение;
5. довежда принудително лица, когато това е постановено от орган на съдебната власт;
6. конвоира обвиняеми и подсъдими, за които се иска или е постановена мярка за неотклонение задържане под стража, или лица, изтърпяващи наказания в местата за лишаване от свобода, до органите на съдебната власт, извън случаите по Закона за Министерството на вътрешните работи;
7. изпълнява разпореждане на прокурор за привеждане в изпълнение на влезли в сила присъди;
8. извършва проверки и контролира спазването на правилата и нормите за охраната и безопасността при проектиране, строителство и експлоатация на сгради на съдебната власт;
9. извършва съгласуване на проекти и дава становища за въвеждане в експлоатация на сгради на съдебната власт по отношение на охраната и безопасността;
10. изгражда и поддържа за нуждите на своята дейност информационни фондове, в които събира, обработва, съхранява и използва информация, придобита при или по повод изпълнение на функциите ѝ;
11. получава от Министерството на вътрешните работи информация, свързана с изпълнението на функциите ѝ.

(3) Правилата и нормите за безопасност и охрана при проектиране, строителство, реконструкция, модернизация и експлоатация на обектите на съдебната власт се определят с наредба на министъра на правосъдието, съгласувана с министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(4) Видът на информацията по ал. 2, т. 11 и редът за предоставянето ѝ се определят с наредба, издадена съвместно от министъра на правосъдието и министъра на вътрешните работи.

Чл. 392. При изпълнение на правомощията си служителите на Главна дирекция "Охрана" са длъжни да зачитат достойнството на гражданите и техните права и законни интереси.

Чл. 393. (1) Личният състав на Главна дирекция "Охрана" при осъществяване на правомощията си по чл. 391, ал. 2 има правата и задълженията по чл. 56, 57, 61, чл. 63 - 67, чл. 72, 73 и чл. 74, ал. 1 и 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

(2) По отношение на личния състав на Главна дирекция "Охрана" се прилагат разпоредбите на чл. 20 - 20д от Закона за изпълнение на наказанията.

Чл. 394. Гражданите и длъжностните лица са длъжни да оказват съдействие на служителите на Главна дирекция "Охрана" при изпълнение на техните задължения, включително да им предоставят сведения и документи при опазване на държавната, служебната и търговската тайна и на личната информация.

Глава двадесет и първа

ВЕЩИ ЛИЦА

Чл. 395. (1) Вещото лице извършва експертизи.

(2) Всички държавни органи, юридически лица и граждани, при които се намират материали, необходими за експертизата, са длъжни да осигурят достъп на вещото лице до тях съобразно нивото на достъп до класифицирана информация, което то притежава, както и да оказват необходимото съдействие за изпълнение на задачите на експертизата.

Чл. 396. (1) Вещо лице се назначава от органа, който възлага експертизата, на принципа на случайния подбор от съответния списък на специалисти, утвърдени за вещи лица.

(2) При необходимост за вещо лице може да се назначи и специалист, който не е включен в съответния списък.

(3) При сложност или комплексност на изследването органът може да назначи и повече от едно вещо лице.

(4) При изпълнение на функциите си вещото лице се легитимира с удостоверение, издадено от органа, назначил експертизата.

Чл. 397. Не може да се назначи за извършване на експертиза вещо лице, което е заинтересовано от изхода на производството или има с някоя от страните по делото отношения, които пораждат основателни съмнения в неговата безпристрастност.

Чл. 398. (1) За всеки съдебен район на окръжен и на административен съд се съставят списъци на специалистите, утвърдени за вещи лица.

(2) Върховният касационен съд, Върховният административен съд, Върховната касационна прокуратура, Върховната административна прокуратура и Националната следствена служба при необходимост утвърждават отделни списъци за нуждите на своята дейност.

(3) Когато нуждите на съответния орган на съдебната власт налагат това, той може да назначи вещо лице от списъците на други съдебни райони.

(4) Списъците по ал. 1 и 2 са публични.

Чл. 399. (1) Предложения за включване на специалисти в списъците на вещи лица правят министерства, ведомства, учреждения, общини, съсловни и други организации и научни институти.

(2) Предложение за включване в списъците на вещи лица могат да правят лично и самите специалисти.

(3) Предложенията за включване в списъците по чл. 398, ал. 1 се правят до председателя на съответния окръжен или административен съд.

(4) Предложенията за включване в списъците по чл. 398, ал. 2 се правят до всеки административен ръководител на съответния орган на съдебната власт.

Чл. 400. (1) В предложенията се вписват трите имена на специалиста, домашният му адрес, телефон за връзка и данни за неговото образование, специалност, месторабота, заеманата длъжност, продължителността на трудовия му стаж, стажът му като вещо лице и допълнителната квалификация.

(2) Обстоятелствата по ал. 1 се удостоверяват със съответните документи, които се прилагат към предложението.

Чл. 401. (1) Списъците по чл. 398, ал. 1 се утвърждават от комисия в състав: председателят на апелативния съд или определен от него съдия, апелативният прокурор или определен от него прокурор, председателят на окръжния съд, окръжният прокурор, председателят на административния съд и директорът на окръжната следствена служба.

(2) Списъците по чл. 398, ал. 2 се утвърждават от комисия в състав: председателят на Върховния касационен съд, председателят на Върховния административен съд, главният прокурор и директорът на Националната следствена служба.

(3) Утвърдените списъци се изпращат на министъра на правосъдието за обнародване в “Държавен вестник” и за публикуване в интернет.

Чл. 402. (1) Предложения за изменение и допълнение на утвърдените списъци на вещи лица се правят до края на септември на съответната календарна година.

(2) До края на октомври комисиите по чл. 401, ал. 1 и 2 актуализират списъците.

(3) До 15 ноември списъците се изпращат на министъра на правосъдието за обнародване в “Държавен вестник” и за публикуване в интернет.

(4) Промени в списъците могат да се правят и през текущата година.

Чл. 403. (1) Висшият съдебен съвет приема наредба за:

1. реда и сроковете за предложения за включване и промени на списъците на специалистите, утвърдени за вещи лица;

2. условията, на които трябва да отговарят специалистите, утвърдени за вещи лица;

3. условията и реда за определяне възнагражденията на вещите лица.

(2) Наредбата се обнародва в “Държавен вестник”.

Глава двадесет и втора

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 404. (1) Ръководител на държавна или общинска администрация, на организация или работодател, който не разреши служебен отпуск на лице, призовано за участие като съдебен заседател, или препятства участието му в съдебно производство, се наказва с глоба от 300 до 600 лв.

(2) Глобата се налага от председателя на съда и може да се отмени по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 405. (1) Който не изпълни разпореждане на съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията, дадено по съответния ред въз основа на този закон, се наказва с глоба от 50 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Глобата се налага с разпореждане или постановление, след като на лицето се предостави възможност да даде обяснение във връзка с нарушението.

(3) Наложеният наказанието съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията може да отмени или да намали глобата по жалба на наказаното лице, подадена в 7-дневен срок от съобщението.

(4) Решението или постановлението по жалбата не подлежи на обжалване.

Чл. 406. Който не изпълни разпореждане на служител в Главна дирекция “Охрана” на Министерството на правосъдието, дадено при изпълнение на функциите му, се наказва с глоба от 50 до 2000 лв.

Чл. 407. Ръководителите на държавните органи и на юридическите лица, както и гражданите, които виновно не са изпълнили задълженията, предвидени в чл. 394, се наказват с глоба от 200 до 3000 лв.

Чл. 408. (1) Актът за установяване на нарушението по чл. 406 или 407 се съставя от служител в Главна дирекция “Охрана”.

(2) Наказателното постановление се издава от министъра на правосъдието или от оправомощено от него длъжностно лице.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 409. Приходите от глоби, наложени с наказателни постановления по този закон, постъпват по бюджета на съдебната власт.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Законът за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 59 от 1994 г., бр. 78 от 1994 г. - Решение № 8 на Конституционния съд от 1994 г., бр. 87 от 1994 г. - Решение № 9 на Конституционния съд от 1994 г., бр. 93 от 1995 г. - Решение № 17 на Конституционния съд от 1995 г.; изм., бр. 64 от 1996 г., бр. 96 от 1996 г. - Решение № 19 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 104 и 110 от 1996 г., бр. 58, 122 и 124 от 1997 г., бр. 11 и 133 от 1998 г., бр. 6 от 1999 г. - Решение № 1 на Конституционния съд от 1999 г.; изм., бр. 34, 38 и 84 от 2000 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 74 от 2002 г., бр. 110 от 2002 г. - Решение № 11 на Конституционния съд от 2002 г., бр. 118 от 2002 г. - Решение № 13 на Конституционния съд от 2002 г.; изм., бр. 61 и 112 от 2003 г., бр. 29, 36 и 70 от 2004 г., бр. 93 от 2004 г. - Решение № 4 на Конституционния съд от 2004 г., бр. 37 от 2005 г. - Решение № 4 на Конституционния съд от 2005 г.; изм., бр. 43 и

86 от 2005 г., бр. 17 от 2006 г., бр. 23 от 2006 г. - Решение № 1 на Конституционния съд от 2006 г., бр. 30 и 39 от 2006 г.) се отменя.

§ 2. (1) Събранията по чл. 21 и събранието по чл. 23, ал. 3 се провеждат до 5 септември 2007 г.

(2) Събранията по чл. 21 или събранието по чл. 23, ал. 3, които не са проведени в срока по ал. 1, се свикват от министъра на правосъдието и се провеждат в срок до 15 септември 2007 г.

§ 3. (1) Събранията по чл. 23, ал. 1 и 2 се провеждат до 21 септември 2007 г.

(2) Събранията, които не са проведени в срока по ал. 1, се свикват от министъра на правосъдието и се провеждат в срок до 28 септември 2007 г.

§ 4. Народното събрание избира членовете на Висшия съдебен съвет от своята квота до 28 септември 2007 г.

§ 5. (1) Новоизбраният Висш съдебен съвет се смята за конституиран, след като са избрани членове, които заедно с членовете му по право образуват две трети от неговия състав.

(2) Дейността на досегашния Висш съдебен съвет се прекратява с конституирането на новоизбрания Висш съдебен съвет по реда на този закон.

§ 6. Неприклучилите производства пред Върховния административен съд по жалби срещу решения на Висшия съдебен съвет се довършват по досегашния ред.

§ 7. (1) Предложения за главен инспектор и инспектори в Инспектората към Висшия съдебен съвет се правят до 15 октомври 2007 г.

(2) Главният инспектор и инспекторите встъпват в длъжност в едномесечен срок от деня на избора им.

(3) Главният инспектор и инспекторите са длъжни да освободят заеманите от тях длъжности и да преустановят дейностите по чл. 18 преди встъпването си в длъжност, като уведомяват за това председателя на Народното събрание.

§ 8. Заварените съдии в окръжен съд, прокурори в окръжна прокуратура, съдии в административен съд, съдии в апелативен съд и прокурори в апелативна прокуратура, които не отговарят на изискванията за стаж по чл. 164, ал. 2, 3 и 4, запазват длъжностите, които заемат.

§ 9. Министерският съвет в тримесечен срок от влизането в сила на закона осигурява работни помещения за дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет.

§ 10. Председателите на отделения във Върховния касационен съд и във Върховния административен съд, завеждащите отдели във Върховната касационна прокуратура и Върховната административна прокуратура, както и ръководителите на отдели в Националната следствена служба запазват размера на възнаграждението, което получават до влизането в сила на този закон.

§ 11. (1) За стаж като съдия по чл. 164, ал. 1 - 5 се зачита и стажът, прослужен като арбитър по отменения Закон за държавния арбитраж.

(2) За стаж като съдия по чл. 164, ал. 1 - 5 се зачита и стажът на заварените съдии, определени от Република България в международен съд, създаден въз основа на международен договор, по който Република България е страна, или в рамките на международна организация, на която Република България е член.

§ 12. Насрочените до влизането в сила на закона конкурси за съдии, прокурори, следователи, държавни съдебни изпълнители и за съдии по вписванията се провеждат по досегашния ред.

§ 13. Допълнителното възнаграждение за продължителна работа на съдиите, прокурорите и следователите, което до влизането в сила на закона надвишава 40 на сто, се запазва в определения размер и не може да се увеличава.

§ 14. За военните съдии, военните прокурори и военните следователи се прилагат разпоредбите на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, като прослужените години в системата на Министерството на вътрешните работи се смятат за кадрова военна служба.

§ 15. Неприклучилите до влизането в сила на закона дисциплинарни производства се разглеждат по досегашния ред и се довършват до 31 декември 2007 г. Изтичането на този срок не е основание за отпадане на отговорността.

§ 16. За заварените младши съдии, младши прокурори и младши следователи се прилага тригодишният срок за заемане на длъжността.

§ 17. (1) За заварените съдебни инспектори срокът по чл. 374, ал. 2 тече от датата на последното им назначение.

(2) До избора на главен инспектор и инспектори от Инспектората към Висшия съдебен съвет Инспекторатът на министъра на правосъдието продължава да осъществява правомощията си по чл. 35б, ал. 1, т. 1 и 2 от отменения Закон за съдебната власт.

§ 18. За трудов стаж се зачита стажът като съдебен кандидат или стажант - юрист, когато той е проведен след полагане на държавни изпити за придобиване на висше образование по специалността "Право".

§ 19. В Административнопроцесуалния кодекс (ДВ, бр. 30 от 2006 г.) глава шестнадесета с чл. 258 - 266 се отменя.

§ 20. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г., бр. 97 от 1995 г. - Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г., бр. 120 от 1997 г. - Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г., бр. 98 от 2000 г. - Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38 и 57 от 2007 г.) навсякъде думите "помощник-изпълнител" се заменят с "помощник - частен съдебен изпълнител".

§ 21. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г., бр. 55 от 2000 г. - Решение № 5 на Конституционния съд на Република България от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 38, 52, 53, 69, 70,

112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59, 68, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41 и 52 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 54б, ал. 3 думите “чл. 131, ал. 1, т. 2, 3 и 6 и чл. 152, ал. 1, т. 2, 3 и 4” се заменят с “чл. 165, ал. 1, т. 2, 3 и 5 и чл. 271, т. 2, 3 и 5”.

2. В чл. 54е, ал. 1 думите “чл. 139д” се заменят с “чл. 226”.

3. В чл. 69, ал. 2 думите “чл. 36д” се заменят с “чл. 391”.

4. В чл. 230, ал. 3, т. 3, буква “б” думите “съдия-изпълнителите” се заменят с “държавните съдебни изпълнители”.

5. В чл. 262, ал. 1, т. 3 думите “съдия-изпълнителите” се заменят с “държавните съдебни изпълнители”.

6. В чл. 282, ал. 1, т. 3, буква “б” думите “съдия-изпълнителите” се заменят с “държавните съдебни изпълнители”.

7. В чл. 287, ал. 2 думите “чл. 131, ал. 1, т. 2, 3 и 6 и чл. 152, ал. 1, т. 2, 3 и 4” се заменят с “чл. 165, ал. 1, т. 2, 3 и 5 и чл. 271, т. 2, 3 и 5”.

§ 22. В Закона за държавната финансова инспекция (обн., ДВ, бр. 33 от 2006 г.; изм., бр. 59 от 2006 г.) в чл. 5, т. 5 думите “чл. 119” се заменят с “чл. 145”.

§ 23. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г.) в § 2, ал. 3 от преходните и заключителните разпоредби думите “чл. 127, ал. 1 - 4” се заменят с “чл. 164, ал. 1 - 5”.

§ 24. В Закона за защита на потребителите (обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; изм., бр. 30, 51, 53, 59, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 41 и 59 от 2007 г.) в чл. 226, ал. 2 думите “чл. 201” се заменят с “чл. 405”.

§ 25. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 17 от 2006 г.; изм., бр. 30, 102 и 105 от 2006 г., бр. 11, 31, 41, 46 и 57 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 212, ал. 1, т. 10 думите “чл. 163” се заменят с “чл. 294”.

2. В чл. 219, ал. 2 думата “районен” се заличава, а думите “чл. 118а, ал. 3” се заменят с “чл. 144, ал. 3”.

3. В чл. 220 думата “районен” се заличава и накрая се добавя “по чл. 144, ал. 3 от Закона за съдебната власт.”

§ 26. В Закона за нотариусите и нотариалната дейност (обн., ДВ, бр. 104 от 1996 г.; изм., бр. 117, 118 и 123 от 1997 г., бр. 24 от 1998 г., бр. 69 от 1999 г., бр. 18 от 2003 г., бр. 29 и 36 от 2004 г., бр. 19 и 43 от 2005 г., бр. 30, 39 и 41 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 8, ал. 2 думите “помощник-изпълнител” се заменят с “помощник-частен съдебен изпълнител”.

2. В чл. 80б, ал. 1 се създава изречение второ: “Министърът на правосъдието възлага на инспектори от Инспектората на министъра на правосъдието по Закона за съдебната власт и на инспектор-нотариуси по чл. 80в, ал. 4 извършването на съвместни проверки.”

3. В чл. 80в ал. 1 се отменя.

§ 27. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 24, ал. 2, т. 8 думите “чл. 139г, чл. 139е, ал. 1, т. 1 и 2, чл. 157а, ал. 3 и чл. 188о” се заменят с “чл. 225, чл. 277, ал. 3 и чл. 354”.

2. В допълнителните разпоредби в § 1, т. 26, буква “в” след думите “Висшия съдебен съвет” се добавя “главния инспектор и инспекторите в Инспектората към Висшия съдебен съвет”.

§ 28. В Закона за Сметната палата (обн., ДВ, бр. 109 от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 34 и 105 от 2005 г., бр. 24, 27, 33 и 37 от 2006 г.) в чл. 27, ал. 4 думите “чл. 127, ал. 1 - 4” се заменят с “чл. 164, ал. 1 - 5”.

§ 29. В Закона за частните съдебни изпълнители (обн., ДВ, бр. 43 от 2005 г.; изм., бр. 39 от 2006 г., бр. 31 и 59 от 2007 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 75, ал. 1 т. 1 се изменя така:

“1. инспектори от Инспектората на министъра на правосъдието по Закона за съдебната власт;”.

2. Навсякъде думите “помощник-изпълнител”, “помощник-изпълнители”, “помощник-изпълнителите”, “помощник-изпълнителя” и “помощник-изпълнителят” се заменят съответно с “помощник-частен съдебен изпълнител”, “помощник-частни съдебни изпълнители”, “помощник-частните съдебни изпълнители”, “помощник-частния съдебен изпълнител” и “помощник-частният съдебен изпълнител”.

§ 30. (1) Подзаконовите нормативни актове, издадени по прилагането и въз основа на отменения Закон за съдебната власт, се прилагат до издаването на съответните нови подзаконови нормативни актове, доколкото не противоречат на този закон.

(2) Подзаконовите нормативни актове по прилагането на този закон се приемат или издават до 31 декември 2007 г.

(3) Инспекторатът към Висшия съдебен съвет приема правилника по чл. 55, ал. 4 в едномесечен срок от избора на главния инспектор и инспекторите.

(4) В срок до три месеца от влизането в сила на закона Министерският съвет приема наредбата по чл. 378, ал. 2.

(5) Министърът на правосъдието издава:

1. наредбата по чл. 385, ал. 5 - в срок до три месеца от влизането в сила на закона;

2. наредбата по чл. 386, ал. 1 - в срок до 6 месеца от влизането в сила на закона.

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 24 юли 2007 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.